

Skabelse af betingelserne for dialog, sikkerhed, fred og udvikling i Sydvestasien

Den 11. april 2024 (EIRNS) – Denne overskrift i dagens EIR.news er titlen på åbningspanelet på den internationale online-konference lørdag den 13. april, sponsoreret af Schiller Instituttet. Dagens andet og afsluttende panel har titlen "Oase-planen: Det fysiske fundament for udviklingen af Sydvestasien."

Mens de specifikke diskussioner hovedsageligt vil fokusere på det østlige Middelhavsområde og den større region fra det sydlige Asien mod vest til Maghreb, gælder princippet om retten til udvikling for hele verden, og det haster. Dette perspektiv er den styrende ånd i Den Internationale Fredskoalition, der mobiliserer for at besejre det Globale NATO-vanvid, der nu befinder sig i ekstreme stadier i flere dele af verden. Bemærk den stigende fare på tre fronter: Sydvestasien, Ukraine og Asien-Stillehavsområdet.

Sydvestasien: Det Hvide Hus, udenrigsministeriet, Pentagon og de store misinformationsmedier slår på tromme for udsigten til en optrappet regional krigsførelse fra et iransk modangreb pga. Israels bombing den 1. april af det iranske konsulat i Damaskus, hvilket vil føre til et fælles israelsk-amerikansk modangreb på Iran, og så fremdeles. I dag var general Michael Kurilla fra den amerikanske centralkommando i Israel, hvor han mødtes personligt med topembedsmænd fra IDF og det israelske militær for at koordinere et forsvar af Israel i tilfælde af et iransk angreb. Præsident Biden fortalte medierne på en pressekonference den 10. april, at USA's "engagement i Israels sikkerhed mod disse trusler fra Iran og dets stedfortrædere er jernhårdt. Lad mig sige det igen: jernhårdt." Udenrigsminister Blinken lovede det samme i en telefonsamtale med den israelske

forsvarsminister Yoav Gallant samme dag. Bloomberg, Reuters og andre medier snakker uafbrudt om, hvornår, hvor og hvordan Iran vil slå til – gennem stedfortrædere, direkte, indirekte osv.

Den morderiske unødvendighed i denne opbygning af et krigsscenario blev i dag understreget i en erklæring fra den iranske mission ved FN i New York: "Hvis FN's Sikkerhedsråd havde fordømt det zionistiske regimes forkastelige aggressionshandling mod vores diplomatiske lokaler i Damaskus og efterfølgende havde stillet gerningsmændene for retten, ville det måske ikke have været nødvendigt for Iran at straffe dette slyngelregime."

I Gaza blev USA's "jernhårde" støtte til Israel endnu en gang vanæret i denne uge af endnu et angreb på en nødhjælpskonvoj. En række lastbiler med UNICEF's medicinske ernæringsbehandling til spædbørn og anden humanitær hjælp blev i dag beskudt ved et checkpoint midtvejs mellem det sydlige og nordlige Gaza. Ingen nødhjælpsarbejdere blev dræbt, i modsætning til IDF's mord på syv medarbejdere fra World Central Kitchen den 1. april (samme dag som de angreb det iranske konsulat i Syrien!), men UNICEF var nødt til at afbryde missionen.

Verdenssundhedsorganisationens læge Dr. Margaret Harris fortalte medierne den 11. april, at hjælpearbejdere i Gaza hver især har mistet op til en tredjedel af deres kropsvægt i de seneste måneder på grund af manglen på mad. Hun advarede desuden om, at 1 million mennesker nu står over for hungersnød på kort sigt. Det officielle dødstal for civile i Gaza er 33.580, med mere end 76.000 sårede og tusinder af savnede.

"Hvad er tvangsforflytning og bevidst udsultning af en hel befolkning, hvis ikke et folkedrab?" Sydafrikas præsident Cyril Ramaphosa krævede at få det at vide i dag, da han talte om Vestbredden og Gaza i forbindelse med fejringen af Eid-al-Fitr, der markerer afslutningen på ramadanen. "I denne uge er det 30 år siden, folkemordet i Rwanda udspillede sig for

øjnene af verden, og der blev ikke gjort meget for at stoppe drabet på 1 million mennesker,” sagde han, men Sydafrika “vil ikke sidde tilbage med armene over kors, mens endnu et folkemord bliver begået i vores levetid.” Præsidenten havde netop afsluttet et besøg i Rwanda den 7. april.

Ukraine: NATO nægter at opgive sin krig mod Rusland ved at bruge Ukraine, uanset hvad det koster i risiko for total krig, og i mellemtiden masseødelæggelse og tab af menneskeliv. I dag var Ukraines præsident Volodymyr Zelenskyj i Litauen for at mødes med lederne af de “Tre havs initiativ” (13 EU-lande ved Østersøen, Adriaterhavet og Sortehavet) i et forsøg på at skaffe mere våbenstøtte. I FN’s Sikkerhedsråd i New York blev der her til morgen afholdt et særligt møde for at fordømme Rusland for “krænkelser af menneskerettighederne”. Den russiske ambassadør, Vassily Nebenzia, fordømte sagen som “spil for galleriet”, mens de nationer, der er involveret i den, ikke gør noget som helst for at anerkende virkeligheden eller historien, eller for at arbejde for en løsning på konflikten i Ukraine. Han sagde, at der den 12. april vil blive afholdt et særligt møde i FN’s Sikkerhedsråd efter anmodning fra Rusland om “fred og sikkerhed”.

Asien og Stillehavsområdet: USA’s og Japans fælles lederskabserklæring, der blev offentliggjort efter mødet i Det Hvide Hus i går mellem præsident Joe Biden og premierminister Fumio Kishida, er et langt, krigerisk dokument, der er så ekstremt og udtrykkeligt rettet mod Kina, at Beijing udsendte protestskrivelser til både USA og Japan. I dag på det kinesiske udenrigsministeriums briefing udtalte talskvinde Mao Ning sig voldsomt imod den fælles erklæring og USA’s adfærd. Blandt andet sætter dette spørgsmålstejn ved Washingtons foregivelse af at søge et stabilt forhold til Kina ved besøg af finansminister Janet Yellen og andre embedsmænd.

Beijing sendte desuden budskabet til USA om, at spille Taiwan-gambitten mod Kina ikke vil blive tolereret, og udstedte sanktioner mod to store amerikanske militærindustrielle

virksomheder, General Dynamics Land Systems og General Atomics Aeronautical Systems, for at sælge militære komponenter til Taiwan. Disse virksomheders aktiver i Kina er blevet indefrosset. Ingen af deres ledere eller ansatte har tilladelse til at rejse ind i Kina.

Bag hver af disse tre arenaer for krig og folkemord ligger oligarkiets geopolitiske ideologi, hvis præmis er, at mennesker blot er dyr, der er dømt til evigt at kæmpe mod hinanden for at overleve. Denne lørdags internationale konference "Oase-planen" vil demonstrere, hvor forkert denne onde ideologi er, ved at samle mennesker af god vilje omkring opgaven med at "skabe betingelserne for dialog, sikkerhed, fred og udvikling" i Sydvestasien og overalt. Sørg for at deltage og organisere alle til at slutte sig til dig.

Foto: Schiller Institute

At besejre geopolitik med en højere vision

10. april 2024 (EIRNS) – [D]et mest effektive middel til at imødegå alvorlige uretfærdigheder og truslen om krig i dag at forene folk omkring en fælles vision for fremtiden. Selv den mest omhyggelige undersøgelse af årsagerne til den ondskab og tåbelighed, der plager nutidens menneskehed, vil være nytteløs uden en klar præsentation af et alternativ.

Kong Abdullah II af Jordan, præsident Abdel Fattah El-Sisi af Egypten og præsident Emmanuel Macron af Frankrig har sammen skrevet en kronik i en af USA's største aviser. "Krigen i Gaza og de katastrofale humanitære lidelser den forårsager må slutte nu," indleder de. "Vold, terror og krig kan ikke bringe

fred til Mellemøsten. Det kan to-statsløsningen.”

Macrons medforfatterskab til dette brev er bemærkelsesværdigt.

Taiwans tidligere leder Ma Ying-jeou afsluttede sit besøg på det kinesiske fastland med et møde med Kinas præsident Xi Jinping. De to ledere talte om fredeligt samarbejde, om deres fælles respekt for arven efter Sun Yat-sen og om at øge turismen og de personlige relationer på tværs af strædet, hvilket er en nøglefaktor for at skabe forståelse.

Dette besøg vil bidrage til at reducere spændingerne på tværs af strædet.

Tucker Carlson bragte i sit program den palæstinensiske lutherske præst pastor Munther Isaac fra Betlehem. Pastor Isaac præsenterede et fordømmende billede af det totale hykleri hos de amerikanere, der bekender sig til Jesus, men handler på en måde, der er det modsatte af hans lære. Den religiøse højrefløj i USA har storslåede meninger om Israel og Gaza, sagde han, men deres synspunkter er “overfladiske” – de ved intet om situationen på stedet, intet om palæstinensisk historie eller regionens historie. Hjælper de palæstinensiske kristne med penge? Nej, sagde pastor Isaac. De giver penge til Israel og dets militær. “Vi beder om muligheden for at blive hørt,” sagde han, og for at lade disse amerikanere med en “teologi” om kristen zionisme og “de sidste tider” vide, “hvor skadelig deres aktivitet er.”

Dette interview kunne skabe en meget tiltrængt bevidsthed i det kristne samfund i USA, som med deres handlinger, mange af dem ubevidst, bidrager til den eksplosive situation i Israel og Palæstina.

Hvad angår Ukraine, har Kina samlet støtte i mange dele af verden til sit 12-punkts fredsforslag, og kilder har rapporteret, at et gennembrud måske er muligt. Det ville bestemt være en god nyhed, selvom en fuld sejr for freden i Ukraine kræver en ændring i USA's politik. Ved at integrere

området i sit bredere koncept for samarbejdsudvikling gennem Bælte- og Vej-Initiativet, giver det kinesiske forslag en seriøs orientering mod fremtiden.

Denne uges solformørkelse fik mange langs dens bane til at løfte blikket mod himlen, undre sig sammen og dele fællesskabet i at forholde sig til andre mennesker med udgangspunkt i det, der gør os til mennesker. Må vores øjne forblive løftet mod en fremtid, der er skabt af os. Og må vi have styrken til at forblive engagerede i at skabe en fremtid, der er værdig for den menneskelige art.

Denne weekends konference om LaRouches Oase-plan vil være en storslået mulighed for at se opad, fra de mørkeste dybder, til en lys fremtid – en fremtid, der kun vil blive opnået gennem kamp, men som kræver en fredelig hensigt.

Foto: CC/Wafa

Nicaragua sagsøger Tyskland ved Den internationale Domstol (ICJ) for medvirken til folkemord i Gaza

Den 8. april 2024 (EIRNS) – Den Internationale Domstol i Haag afholder høringer den 8. og 9. april om et nicaraguansk søgsmål mod Tyskland for overtrædelse af folkedrabskonventionen. Den tyske regering fremmer folkedrab mod palæstinenserne gennem sin politiske, økonomiske og

militære støtte til Israel, anklager Nicaragua, og kræver et påbud der tvinger Tyskland til øjeblikkeligt at stoppe våbeneksporten til Israel og genoptage betalingerne til FN's palæstinensiske hjælpeorganisation, UNRWA.

I Nicaraguas 43 sider lange indlæg hævdes det, at Tyskland overtræder FN's konvention om folkedrab fra 1948. "Ved at sende militært udstyr og nu afskaffe finansieringen af UNRWA [FN's agentur for palæstinensiske flygtninge] ... bidrager Tyskland til at begå folkedrab," står der i indlægget.

Ifølge Al Jazeera anklagede Nicaraguas ambassadør i Holland, Carlos José Argüello Gómez, i sin åbningstale, at "alvorlige overtrædelser af den humanitære folkeret ... herunder folkedrab, finder sted i Palæstina" og "begås åbent... Tyskland har overtrådt denne forpligtelse, som alle stater er underlagt," sagde Argüello Gómez, for at forhindre det sandsynlige folkedrab, som Israel begår mod palæstinenserne i Gaza. "Hvis Israels handlinger fortsætter uhæmmet ... og de fortsat modtager vilkårlig støtte fra stater som Tyskland, så vil en ny generation af palæstinensere rejse sig igen i fremtiden," advarede han.

Daniel Mueller, advokat for Nicaragua, sagde til dommerne, at det er "en ynkelig undskyldning for de palæstinensiske børn, kvinder og mænd på den ene side at yde humanitær hjælp, herunder gennem luftbårne nedkastninger, og på den anden side at levere det militære udstyr, der bruges til at dræbe og tilintetgøre dem ...".

Tysklands juridiske repræsentant, Tania von Uslar-Gleichen, sagde til journalister, at "Nicaraguas præsentation var meget forudindtaget, og vi vil fortælle jer i morgen, hvordan vi fuldt ud lever op til vores ansvar."

Efter Hamas' angreb på Israel den 7. oktober 2023 gentog den tyske kansler Olaf Scholz gentagne gange, at Israels sikkerhed er en del af Tysklands *raison d'être*. Sidste år gav den tyske

regering grønt lys for våbeneksport til Israel til en værdi af 326,5 millioner euro – ti gange så meget som i 2022. Dette omfattede krigsvåben til en værdi af 20,1 millioner euro, herunder 3.000 bærbare anti-tank våben og 500.000 patroner til maskingeværer, maskinpistoler og andre hel- eller halvautomatiske skydevåben. Det meste af dette blev godkendt efter den 7. oktober 2023.

Foto: ICJ

Dobbelt op på strategisk dumhed

Den 8. april 2024 (EIRNS) – Den britisk-amerikanske plan om at bruge NATO's fremrykning gennem Ukraine til at nedbryde Rusland og vælte Putin-regeringen har været en monumental fiasko, som selv blinde kan se. En halv million ukrainske liv senere, hvad har London-Washington-aksen så tænkt sig at gøre? Fordoble den strategiske dumhed og nu sende NATO-tropper direkte til Ukraine for at danse lige på randen af atomkrig med Rusland.

Netanyahu-regeringen – med Washingtons og Londons fulde medvirken – har begået folkemord i Gaza med en sådan frækhed, at det har givet dem alle en velfortjent plads på anklagebænken ved en ny Nürnberg-domstol. Er de endelig på udkig efter en måde at løse problemerne på gennem forhandlinger? Det skal man ikke regne med.

Tværtimod er NATO's krigsmaskine aggressivt ved at ekspandere ind i Stillehavsområdet; en politik, der vil blive presset

hårdt igennem på denne uges topmøde mellem præsident Biden, Japans Kishida og Filippinernes Marcos – hvor nogle tænketanke endog foreslår, at USA går i krig med Kina over territoriet omkring Second Thomas Shoal i Det Sydkinesiske Hav! Og NATO spreder også hurtigt sin rækkevidde til Sydatlanten med sidste uges besøg i Argentina af chefen for U.S. Southern Command, general Laura Richardson.

Hvorfor sker dette? Kan vi ikke lære af vores fejl?

“Jeg tror, at det større problem, større end detaljerne i Ukraine, NATO mod Rusland, faren for en udvidelse af krigen i Mellemøsten, det større spørgsmål er geopolitik,” argumenterede Helga Zepp-LaRouche i en diskussion med medarbejdere i dag. “For selv hvis man kunne finde en løsning på krigen i Ukraine og krigen i Mellemøsten, så længe Vesten – det vil sige NATO, USA, EU, Storbritannien – så længe de er fast besluttet på at bevare den neoliberale, unipolære dominans i verden og betragter de fremvoksende lande som fjender, og så meget desto mere, når de er allieret med Kina, Rusland og BRIKS i opbygningen af et nyt system; så længe de betragter det som fjenden, vil de blive ved med at udvikle krigsscenarier.”

Zepp-LaRouche fortsatte: “Det er derfor, at kun vores tilgang (vil kunne fungere): først at demonstrere ideen om fred gennem udvikling med Oase-planen, men derefter på en mere omfattende måde at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, hvor princippet om fred gennem udvikling anvendes på hele verden. Medmindre vi opnår det, tror jeg ikke, at den nuværende optrapning til Tredje Verdenskrig vil ophøre, simpelthen fordi scenarierne og krigsskuepladserne kan skifte og ændre sig, men den overordnede oligarkiske imperiale kontrol som motivation vil forblive.”

Zepp-LaRouche pegede derefter på vigtigheden af, at Nicaragua i denne uge har anlagt sag ved Den Internationale Domstol i Haag, hvor Tyskland anklages for at overtræde

folkedrabskonventionen ved at sende store mængder våben til Israel – der i øvrigt selv er blevet beordret af ICJ til at indstille sine aktioner i Gaza, som udgør et sandsynligt tilfælde af folkedrab. “Det faktum, at dette fandt sted, er yderst vigtigt,” fastslog Zepp-LaRouche. “Uanset hvad de herskende eliter måtte mene, at de bare kan ignorere det og afvise det, kan man være sikker på, at øjnene i det Globale Syd og i hele verden vil være rettet mod denne situation.”

“Det er menneskehedens sag, der er på anklagebænken, og ikke kun palæstinenserne situation,” konkluderede hun. “Så lad os organisere for fuld udblæsning for Oase-Plan-konferencen den 13. april, og lad os huske på, at vi er nødt til at nå frem til et helt nyt paradigme.”

Foto: NATO

Et gennembrud for Oase-Planen nu vil være en sejr for hele det nye paradigme

Den 7. april 2024 (EIRNS) – Schiller Instituttets internationale konference om “Oase-Planen: LaRouche-løsningen for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og for hele Sydvestasien”, der finder sted den 13. april, er et absolut afgørende skridt, lige nu, mod fred gennem udvikling – ikke kun i denne region, men i hele verden.

Den forfærdelige krig og sult, der er brudt ud i Palæstina, og som allerede er blevet betegnet som et “sandsynligt folkemord” af FN’s organer, herunder Den Internationale Domstol, og drabene på dem, der forsøger at bringe hjælp til

palæstinenserne, har skabt en verdensomspændende afsky, som gør selv krigsherrerne og krigspartierne i NATO urolige. Men deres krigskampagne er mere omfattende, nemlig mod den voksende BRIKS-gruppe af nationer, som repræsenterer potentialet for et nyt og anderledes paradigme i internationale relationer, et samarbejde mellem suveræne udviklingslande om gensidig økonomisk, teknologisk og videnskabelig udvikling. Dette samarbejde og denne teknologioverførsel, der spredt sig til Sydvestasien og Afrika gennem udvidelsen af BRIKS, er målet for NATO's krig mod Rusland, krigstrusler og økonomiske embargoforsøg mod Kina, krigsdestabiliseringer mod nye BRIKS-medlemmer i Sydvestasien.

Israels krig, som truer selve eksistensen af Palæstina og palæstinenserne, har været rettet mod Egypten, Iran, Saudi-Arabien og de ekspanderende BRIKS-lande. Nu har Israel, under verdensomspændende kritik, for øjeblikket trukket de fleste af sine styrker ud af Gaza, og ladet forskellige spekulationer cirkulere om hvorfor. Og de har netop gennemført et militært angreb direkte mod Iran, samtidig med at de fortsætter luftkrigsoperationerne mod Libanon og Syrien.

Det imperiale NATO-krigspartis strategi mod dette nye paradigme fortsætter med at udvikle sig til at inkludere en mulighed for Israel som "udbryder-allieret", hvilket Lyndon LaRouche først advarede om for X år siden, og som LaRouches talsmand Harley Schlanger kortfattet forklarede i den 16 minutter lange "Daily Update"-webcast fredag den 5. april.

Nu må det nye paradigme "slå igen" med et gennembrud for Oaseplanen for fred gennem udvikling. Den udtrykker potentialet i BRIKS-gruppen af nationer og Bælte- og Vej-Initiativet, og den er eksemplarisk for den nye strategiske og økonomiske udviklingsarkitektur, som alle nationer i verden har brug for. Det er der et desperat behov for i hele Sydvestasien lige nu.

Uden at sigte mod den hurtige økonomiske genopbygning og

genopretning, at håbe på et bedre liv end før denne forfærdelige krig, vil enhver tilsyneladende “fredsløsning” være kortvarig og vildledende skjule mere krig, som det viste sig efter Oslo og ved mange andre lejligheder. Aktive borgere, organisationer og nationer, som ønsker fred, bør sige dens navn: Udvikling.

Den endelige titel på konferencen lørdag den 13. april er “Oase-planen: LaRouche-løsningen for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og for hele Sydvestasien.”

Foto: WFP/Ali Jadallah

“Skab en vision om, hvordan du ønsker, at verden skal være – og vær derefter!”

Ikke korrekturlæst

5. april 2024 (EIRNS) – Da den 17-årige hærfører Jeanne d’Arc (Jeanne of Arc) i 1429 så byen Orleans for sig og overvejede, hvordan hun skulle bryde englændernes belejring af den, hvad var så hendes vision for slagplanen? Hvilke anvisninger gav hun sine tropper? Det var ikke Joans omfattende forståelse af militærstrategi, der inspirerede den franske hær, som havde været besejret af englænderne i næsten 100 år, til at følge hende. Det var hendes “krigersjæl”, der kæmpede for et højere formål, som gav den meget kompetente, men meget uinspirerede, franske kampstyrke det begreb om sejr, som de havde manglet i årtier, og som hun legemliggjorde.

“Jeg tror, at det ene element, som er absolut uerstatteligt,

er ideen om, hvad vi gør for at samle verden. Og jeg tror også, at det, professor (Fernando) Garzón sagde – hvordan det kun kan fungere, hvis man har regional integration. Jeg mener, at det er noget, der absolut også skal sættes på dagsordenen, og det er en konkret plan for, hvordan vi får orden på verden igen, hvor Oasis-planen er tænkt som et større område. Og som vi vil diskutere i næste uge, er det ikke bare en plan om genopbygning af Palæstina, Gaza, men det er en plan om at løse problemet mellem Israel og Palæstina ved at tage hele regionen, fra Indien til Middelhavet, fra Kaukasus til Golfen. Hele Sydvestasien skal være en integreret genopbygningsplan, hvis det skal fungere.” Helga Zepp-LaRouche tilbød dette som et eksempel på den “top-down” politiske formuleringsproces, som Den Internationale Fredskoalition, der holdt sit 44. ugentlige fredagsmøde i træk den 5. april, må engagere sig i.

Til denne session var de fremhævede talere:

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet;

Richard Anderson Falk, professor emeritus i international lov ved Princeton University, formand for Euro-Mediterranean Human Rights Monitors bestyrelse, tidligere FN’s særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i de palæstinensiske områder fra 2008 til 2014;

Jens Jørgen Nielsen, historiker, forfatter, tidligere Moskva-korrespondent for Politiken, repræsentant for Russisk-Dansk Dialog, Danmark;

Francis Anthony Boyle, amerikansk menneskerettighedsadvokat og professor i international lov ved University of Illinois, rådgiver for Bosnien-Hercegovina og for den midlertidige regering i Den Palæstinensiske Myndighed;

Prof. Fernando Garzón, arkitekt, byplanlægger og leder af den ecuadoriansk-palæstinensiske union, rådgiver for forskellige FN-agenturer, den interamerikanske udviklingsbank og andre.

På forskellige tidspunkter i løbet af diskussionsperioden, som udtrykt i nogle af de kommentarer, der blev optaget i "chatrummet" og ellers, var nogle deltagere frustrerede over det, de kaldte "akademisk diskussion" og ønskede at vide, "hvad vi skal gøre." Zepp-LaRouches svar:

"Jeg tror, at når man kæmper en krig, er det ekstremt vigtigt, at man kender sin modstanders strategi. Jeg tror, at det, vi forsøger at gøre med IPC, men også med Schiller Instituttet generelt, er at få en klar idé om, hvad det er for problemer og kræfter, vi er oppe imod. Det er klart, at den frygtelige sandhed, som folk nu er ved at vågne op til, er, at vi konfronteres med et system, som dybest set er et globalt fascistisk system. Gå tilbage til nogle af de tidligere taler af min afdøde mand, Lyndon LaRouche, hvilket I bør gøre med jævne mellemrum, for I vil blive helt forbløffede over, hvor klart han har sagt dette siden 1970'erne, 80'erne og 90'erne. Jeg tror, at det er det, som meget få mennesker tør indse, men det nuværende system, som det har udviklet sig, er et oligarki, imperialisme og affolkning på globalt plan."

Professor Francis Boyle gav et eksempel på, hvordan man kan føre en gennemtænkt, ikke-voldelig krigsførelse mod de angloamerikanske fyrstedømmer og magter, som ikke bare tillader, men anstifter det igangværende folkemord i Gaza, og foreslog en flanke, som, hvis den blev udnyttet energisk, kunne føre til en afgørende sejr. "FN's Generalforsamling kan optage Palæstina som en fuldgyldig FN-medlemsstat. Lige nu er Palæstina en FN-observatørstat på linje med Schweiz, før det blev en fuldgyldig FN-medlemsstat. I dag er Palæstina anerkendt af omkring 139 stater, de jure, som en stat.

"Jeg lavede alt det juridiske arbejde for palæstinenserne i forbindelse med det... Indtil videre har USA's regering nedlagt veto mod ethvert forsøg fra Palæstinas side på at blive optaget som fuldgyldigt FN-medlem. Palæstinenserne har meddelt, at de vil forsøge igen i løbet af april måned. Jeg tror, vi får at se, hvad Biden-administrationen beslutter at

gøre. De kunne afholde sig fra at stemme. Men hvis Biden-administrationen nedlægger veto mod deres optagelse, kan FN's Generalforsamling optage dem ved hjælp af en to-tredjedels afstemning, og stemmerne er til stede.

"Blanke stemmer og udeblivelser tæller ikke i det endelige regnskab. Stemmerne er der – vi ved, at de er der. Det er ekstremt vigtigt. Ingen af FN's medlemslande er nogensinde blevet ødelagt i FN's historie. Nogle er gået i opløsning, som for eksempel min tidligere modstander, Jugoslavien... Det er tydeligt, at Israel og dets elite ønsker at ødelægge Palæstina og palæstinenserne. Jeg er ikke i tvivl om det. Og et FN-medlemskab vil holde dem i live." Zepp-LaRouche udtrykte sin enighed med dette forslag.

Der blev også fremsat flere andre handlingsorienterede forslag, men det er den metode, hvormed disse forslag begynder at blive genereret, der betyder mest. Under de ugentlige drøftelser er der mange vigtige spørgsmål og uoverensstemmelser. Men selvom forskellene er betydelige, er de relativt set "underordnede spørgsmål", som skal diskuteres intenst af dem, der har sluttet sig til den samme hær, med det samme formål, på den samme side i en kamp for ikke blot at redde, men fundamentalt at forandre en verden, der mister sin menneskelighed.

"Der er ikke noget let svar. Man er nødt til at gøre en indsats for at forstå kompleksiteten i hele verden og sætte hele menneskeheden på et højere plan, hvor vi tænker på den ene menneskehed først og begynder at forstå de andre kulturer, begynder at have en dialog. At finde ud af, hvad der er smukt ved poesi, musik og alle former for kunst i hele verden. Omdan den menneskelige familie til én familie, og behandl så andre kulturer, som om de var deres sønner og døtre og bedsteforældre og så videre. Det spring skal tages. Og jeg ved, at der er nogle meget godhjertede mennesker, der ikke ønsker at forstå, at hvis man ikke løser denne overvindelse af geopolitik, vil alt ikke være tilstrækkeligt. Det er min

dybeste overbevisning,” sagde Zepp-LaRouche.

Uden dyb overbevisning er visioner umulige, og “hvor der ikke er nogen vision, går folket til grunde.” Økonomen og statsmanden Lyndon LaRouche fortalte både sine medarbejdere og fremmede, at “hvis du viser lederskab, vil folk reagere.” I sin konklusion fredag svarede hun på spørgsmålet: “Hvad betyder det at være optimistisk under nutidens omstændigheder?” Zepp-LaRouche, at “man selv må skabe en vision for, hvordan man ønsker, at verden skal være.” Det er det moralske princip, der ligger til grund for “Oaseplanen” for Sydvestasien og for verden: Skab en vision om, hvordan du ønsker, at verden skal være – og vær derefter!!!

Foto: Amit Lahav / Unsplash

Martin Luther Kings internationale fredskoalition

Ikke korrekturlæst

4. april 2024 (EIRNS)- Det Hvide Hus hævdede i dag, at præsident Biden havde gjort det klart for Israels premierminister Netanyahu, at de var nødt til at: holde op med at skade så mange civile, yde humanitær hjælp og gå med til en våbenhvile-for-gidsel-aftale; ellers ville USA ændre sin politik over for Israel. Netanyahus kontor meddelte et par timer senere, at de ville: tillade mere hjælp fra Jordan gennem Kerem Shalom-overgangen, midlertidigt åbne Ashdod-havnen for hjælp og på et tidspunkt åbne Erez-overgangen i det nordlige Gaza. Biden understregede også sin stærke støtte til Israel mod iranske trusler.

Tidligere på dagen meddelte CNN, at Biden-administrationen den 1. april har godkendt "overførsel af over 1.000 500-punds bomber og over 1.000 bomber med mindre diameter til Israel." Dette fulgte sidste uges godkendelse af næsten 2.000 2.000-punds bomber, kendt som MK84, bomber, der tidligere har været sat i forbindelse med massedødsfald i Gazas flygtningelejre. Netanyahus udmelding i dag kan sikre leveringen af disse våben sammen med næste uges tilladelse. I det bedste af scenarierne fra dagens møde – i betragtning af Israels bombning af det iranske konsulat og Irans løfte om at slå igen – kunne der ske en vis afbødning af sulten og dødsfaldene i Gaza, mens Israel, med fuld amerikansk støtte og våben, vender sig mod en regional krig med Iran.

Den grimme virkelighed bag IDF's luftangreb mod de syv nødhjælpsarbejdere mandag aften er, at der er opbygget en racistisk, "blod og jord", "Harmagedon"-istisk styrke i Israel, som har kapret både jødedommen, nationen Israel og dens militær. De har en betydelig tilstedeværelse i Israels militær, og de tror, at de udfører Guds arbejde ved at eliminere palæstinenserne, som de betragter som skadedyr. Som en israelsk snigskytte forklarede det til The Guardian: "Min erfaring er, at de fleste soldater, der trykker på aftrækkeren, kun ønsker at dræbe dem, der bør dræbes, men der er dem, der betragter alle arabere som fjenden og finder enhver grund til at skyde eller slet ingen grund. Selv hvis de er uden for reglerne, vil systemet beskytte dem. Hæren vil dække over det." Det racistiske had har ikke kun inficeret militæret, men alle dele af samfundet, inklusive regeringen og de religiøse skoler.

Som ved et mirakel gik over 600 britiske jurister i går aftes i rette med deres regering og meddelte, at folkedrabet i Gaza er et reelt problem, og at Storbritannien er skyldig i folkedrabskonventionen ved at sende våben til Israel. Lord Peter Ricketts, national sikkerhedsrådgiver for den tidligere premierminister David Cameron, kommenterede den seneste

israelske fadæse, luftangrebet, der dræbte syv frivillige nødhjælpsarbejdere i Gaza, herunder tre briter: "Nogle gange i konflikter får man et øjeblik, hvor der er så stor global forargelse, at det udkrystalliserer en følelse af, at tingene ikke kan fortsætte på denne måde. Jeg håber, at denne forfærdelige hændelse vil tjene det formål."

I går henvendte grundlæggeren af hjælpeorganisationen World Central Kitchen, José Andrés, sig til israelerne i en kronik i Yediot Ahronot, på deres Channel 12 og i deres online-ejer Ynet. Syv af hans frivillige var netop blevet myrdet. Hans budskab: "Israel er bedre end den måde, denne krig bliver ført på. Det er bedre end at blokere mad og medicin til civile. Det er bedre end at dræbe hjælpearbejdere, som koordinerer deres bevægelser med IDF.... Den israelske regering er nødt til at åbne landruter for mad og medicin i dag. Den skal stoppe med at dræbe civile og nødhjælpsarbejdere i dag. Den er nødt til at starte den lange rejse mod fred i dag. Under de værste forhold, efter det værste terrorangreb i landets historie, er det på tide, at det bedste af Israel viser sig. Man kan ikke redde gidslerne ved at bombe hver eneste bygning i Gaza. Man kan ikke vinde denne krig ved at sulte en hel befolkning." Med et beskedent ekko af Abraham sagde han: "Jeg tror på, at Israel og det israelske folk er bedre end det. Lad os bringe vores bedste engle frem i dag. Lad os sørge for, at vi stopper det kontinuerlige drab på alt, hvad der bevæger sig i Gaza."

Dr. Martin Luther King blev myrdet for 56 år siden på denne dag. Præcis et år tidligere, den 4. april 1967, holdt han en bemærkelsesværdig forudseende tale i Riverside Church i New York. Hans ord fra graven spørger, for han talte ved en skillevej, et "punctum saliens" i USA's historie, hvor borgerne i en republik blev skræmt af natlige billeder af blodige ofre, der bragte "demokrati" til Vietnam, hvor en republik balancerede på kanten af at blive kastet ud i en imperial uanstændighed:

"En ægte revolution af værdier betyder i sidste ende, at vores

loyalitet må blive økumenisk snarere end sektionsopdelt. Hver nation må nu udvikle en altoverskyggende loyalitet over for menneskeheden som helhed for at bevare det bedste i deres individuelle samfund. Denne opfordring til et verdensomspændende fællesskab, der løfter næstekærligheden ud over ens stamme, race, klasse og nation, er i virkeligheden en opfordring til en altomfattende og betingelsesløs kærlighed til alle mennesker. Dette ofte misforståede og fejlfortolkede begreb – som verdens Nietzsche’er så let afviste som en svag og fej kraft – er nu blevet en absolut nødvendighed for menneskets overlevelse. Når jeg taler om kærlighed, taler jeg ikke om en sentimental og svag reaktion. Jeg taler om den kraft, som alle de store religioner har set som det højeste forenende princip i livet ... Lad os håbe, at denne ånd vil blive dagens orden. Vi har ikke længere råd til at tilbede hadets gud eller bøje os for gengældelsens alter. Historiens oceaner er oprørte af hadets evigt stigende tidevand. Historien er fyldt med vragdele fra nationer og individer, der forfulgte denne selvødelæggende vej af had.”

Sådan var Dr. Kings idé om en international fredskoalition og nødvendigheden af modig, moralsk handling, som er levende i dag!

Foto: CC/ bswise MLK/FBI

De ødelægger selve grundlaget for international lov

Den 3. april 2024 (EIRNS) – I de indledende bemærkninger til den ugentlige Dialogue-webcast den 3. april advarede Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, om den dobbelte

fare for, at verden bevæger sig mod atomkrig, og om den forsætlige ødelæggelse af selve folkeretten, som er et af de tilbageværende bolværk mod denne krig.

“Jeg er ikke i stand til at sige, hvor tæt vi er [på en verdenskrig], men vi er meget tæt på. Fordi begge disse såkaldte regionale kriser, i Sydvestasien og i Ukraine, har et umiddelbart potentiale for optrapning – tilsigtet eller ej ... Jeg synes, at det mest bekymrende er noget, der har vist sig både i forhold til USA og Israel, og det er den tilsyneladende og åbenlyse tilsidesættelse af international lov. Det mest ildevarslende og grelle eksempel er, at USA reagerer på disse resolutioner og beslutninger fra FN's Sikkerhedsråd med argumentet om, at de anser dem for at være “ikke-bindende.”

Zepp-LaRouche forklarede: “FN's Sikkerhedsråd er faktisk den højeste institution for international lovlydighed... Hvis det bliver ignoreret som ‘ikke-bindende’, så har vi virkelig problemer – for det betyder, at der ikke er nogen international institution, der kan appelleres til, og vi er på vej ind i en fuldstændig tilstand af jungle-lovløshed.”

Overvej mønsteret i den seneste udvikling i krigene i Ukraine og Sydvestasien: dødbringende optrapninger af disse krige kombineret med den bevidste afvikling af de sidste rester af international lov ved de samordnede handlinger fra USA, Storbritannien og Israel i særdeleshed.

- Israels raketangreb den 1. april, som ødelagde det iranske konsulat i Damaskus, Syrien, og dræbte 12 mennesker, truer nu med at udvide krigen i Sydvestasien betydeligt – Israel er nu angiveligt i højeste alarmberedskab og forventer iransk gengældelse. “Ved at angribe en konsulær bygning har Israel nu i realiteten bombet iransk jord,” indrømmede tidsskriftet London Economist – en total overtrædelse af international lov. IDF's talsmand Daniel Hagari fejede kritikken til side og retfærdiggjorde angrebet: “Dette er ikke noget

konsulat, og dette er ikke nogen ambassade. Det er en militær bygning tilhørende Quds-styrkerne forklædt som en civil bygning i Damaskus.”

- Den 1. april angreb og ødelagde IDF en World Central Kitchen-hjælpekonvoj i Gaza og dræbte syv mennesker – ligeledes en overtrædelse af international lov. Næsten alle humanitære hjælpeoperationer i Gaza er nu suspenderet – hvilket tydeligvis var Israels primære mål. Netanyahus svar var i bund og grund: “Ups, undskyld. Den slags sker i krig.” Talsmanden for Det Hvide Hus, John Kirby, forsøgte at hvidvaske hændelsen og hele Israels opførsel i Gaza: “Udenrigsministeriet har en fastlagt fremgangsmåde. Og til dato ... har de ikke fundet nogen hændelser, hvor israelerne har overtrådt international humanitær lov.”
- Tilbage den 26. januar i år, umiddelbart efter at ICJ havde beordret Israel til at stoppe handlinger, der med sandsynlighed kan karakteriseres som folkedrab, afbrød USA al finansiering til UNRWA, det førende humanitære hjælpeorgan for palæstinensere. Det gjorde de kun få timer efter, at Israels regering meddelte, at de netop havde “opdaget”, at 12 UNRWA-medarbejdere angiveligt havde forbindelser til Hamas. Den pensionerede britiske diplomat Craig Murray udtalte den 2. april, at han som tidligere britisk ambassadør ved, hvad der kræves for at nå frem til en sådan beslutning, hvilket som minimum er en uge med forslag, konsultationer og kabinet-diskussioner. “Disse vestlige lande har planlagt dette folkedrab i måneder, hvis ikke år... Vi ser sammenbruddet af den internationale lovstruktur,” anklagede Murray.
- Den 3. april rapporterede TASS, at den russiske anklagemyndighed formelt havde anmodet USA, Tyskland, Frankrig og Cypern om oplysninger om vestlige landes potentielle involvering i terrorangrebet i Moskva den 22. marts, der kostede 144 mennesker livet. Det sker efter, at FSB-chef Alexander Bortnikov den 26. marts udtalte, at Rusland havde grund til at tro, at USA,

Storbritannien og Ukraine var bagmænd til de lejemordere, der udførte terrorangrebet. Vil disse regeringer leve op til deres internationale traktatmæssige forpligtelser til at hjælpe med at bekæmpe terrorisme – eller har de noget at skjule? Husk på, at den russiske præsident Vladimir Putin umiddelbart efter 9/11-angrebet på USA ringede til præsident Bush og tilbød sit fulde samarbejde.

De bredere konsekvenser af nutidens strategiske krise kommer i fokus, hvis man husker Lyndon LaRouches analyse af angrebet den 11. september, knap tre måneder efter at det fandt sted. I en artikel fra 23. december 2001, "Zbigniew Brzezinski and September 11th", skrev LaRouche, at:

"Undersøgelsen må derfor anskue beviserne fra, hvad der burde være en indlysende flanke. Den må baseres på den elementære erkendelse, at et militært kupforsøg af denne type ikke kan være motiveret, medmindre det har en sandsynlig hensigt, en hensigt, der ligger uden for og ud over kupforsøget som sådant. Muligheden for eksistensen af et sådant kupforsøg afhænger af den forudgående eksistens af en tilsigtet følge af kupforsøget, såsom at signalere udløsningen af en forberedt fortsat handling. For kompetente specialister i kontraspionage var det første spørgsmål, som de nøgne kendsgerninger om angrebene på New York og Washington stillede, derfor: Hvad var det for en fortsat indsats, der ventede på at blive udløst af den succesfulde effekt af disse angreb?"

LaRouche fortsatte: "Formålet med kupforsøget var at tvinge USA til at støtte de israelske forsvarsstyrkers nuværende regering ved at presse USA til at støtte et globalt religiøst krigsscenario i stil med Zbigniew Brzezinskis 'Clash of Civilizations'. Forfatterskabet til denne store strategiske, geopolitiske hensigt var allerede velkendt af ledende europæiske embedsmænd og andre. Dette "Civilisationernes sammenstød"-scenario var blevet gjort berygtet af den tidligere amerikanske sikkerhedsrådgiver Brzezinski og hans

altid hjælpsomme "Leporello", Samuel P. Huntington."

Den nødvendige handling dengang var stort set den samme som i dag. "Jeg kan kun bede dig om at få din bagdel op af sofaen!" sagde Helga Zepp-LaRouche som afslutning på sin webcast den 3. april. "Det lyder måske lidt uhøfligt, men jeg mener det virkelig. For dette er det farligste øjeblik, vi nogensinde har haft. Hvis tingene går galt, vil vi måske ikke længere eksistere. Faren for atomkrig er meget reel, og vi er nødt til at ændre politik, fordi det nuværende etablissement tydeligvis har fået en underlig fejl i hjernen, som forhindrer dem i at tænke. Så vi har brug for, at du bliver aktiv sammen med os, for det haster mere end nogensinde før."

Foto: UN Photo/Loey Felipe

Stabilitet er ikke mulig uden at skabe et nyt paradigme

Ikke korrekturlæst

2. april 2024 (EIRNS)-Israel har demonstreret for verden, hvad de mener om international lov. De foragtede Wienerkonventionen ved at angribe en iransk diplomatbygning i Damaskus, hvilket øger risikoen for en regional udvidelse af den nuværende konflikt. Man har vendt tommelfingeren nedad til Den Internationale Domstol ved at arbejde på at opløse UNRWA, den ledende institution med ansvar for humanitær bistand til palæstinenserne. Da de ikke var tilfredse med at hvile på laurbærrene, dræbte de flere medlemmer af det internationalt bemandede World Central Kitchen, som transporterede

fødevarerhjælp ind i Gaza.

Sammenlign reaktionerne: Lande over hele verden har fordømt Israels overtrædelse af Wienerkonventionen (blandt andre aspekter af international lov) i angrebet på Irans ambassade i Syrien. Iran lover, at det vil gøre gengæld. Men USA går videre med nye våbensalg til Israel og har i realiteten givet Israel grønt lys til det planlagte angreb på Rafah.

I mellemtiden, mens NATO leder efter nye måder at provokere Rusland på, fortsætter landet sin efterforskning af angrebet på Crocus Concert Hall, som det har givet Ukraine og dets støtter skylden for, og der er foretaget yderligere anholdelser i Dagestan af personer, som menes at have forbindelse til angrebet.

Den tidligere britiske diplomat Alastair Crooke har stillet det indlysende spørgsmål: "Hvorfor er EU og USA så fast besluttede på, hvem der står bag grusomheden i Crocus Concert Hall, at de ikke vil vente på efterforskningen? Inden for 55 minutter efter angrebet sagde den amerikanske talsmand, at 'Ukraine ikke var involveret'. Nu siger USA – definitivt – at kun ISIS var involveret. Hvorfor er de vestlige stater så sikre? Det er højst usædvanligt, at efterretningstjenester udtaler sig inden for en time."

Der er et lille glimt af fornuft i NATO-land. En statslig forskningstjeneste i Tyskland har svaret på et spørgsmål fra et medlem af parlamentet. De konkluderer, at hvis Frankrig beslutter at sende tropper til Ukraine, er de ikke NATO-tropper og vil ikke være under beskyttelse af NATO's artikel 5.

I en anden forholdsvis stabil udvikling talte præsidenterne Joe Biden og Xi Jinping i telefon. Opkaldet, det første mellem de to siden juli 2022, blev af begge parter kaldt en oprigtig, ærlig og konstruktiv diskussion. Præsident Xi opstillede parametrene for fredelige relationer mellem de to magter, hvis

forhold Biden identificerede som verdens vigtigste. Xi opfordrede til fred, stabilitet og troværdighed, som ville blive gennemført ved at gøre den vision til virkelighed, som de to ledere delte i deres diskussioner i San Francisco sidste år. Opfordringen havde ingen dramatiske resultater, men selve dens forekomst giver en vis stabilitet i en tumultarisk verden.

Men man kan ikke regne med, at de "ledende" institutioner i NATO-land – uden den form for tænkning, der er i stand til at forkaste de krav om overherredømme, som fører verden til randen af krig – kan finde en vellykket løsning på den krise, som menneskeheden står over for.

Se til LaRouche-bevægelsen:

Helga Zepp-LaRouche blev interviewet udførligt af streamingværtten Kim Iversen. LaRouche-interventionisten Kynan Thistlethwaite inddrog virkeligheden i et forum på en førende journalistiskole i New York City. "Neokolonialismens virkelige fjende er reel økonomisk udvikling," forklarede en leder af Schiller Instituttet i Frankrig i et interview. Et medlem af LaRouche-bevægelsen i Tyskland talte til en fredsmarch i påsken og medbragte en gennemarbejdet vision om fred gennem udvikling. Schiller Instituttets leder Karel Vereycken udgav en detaljeret rapport om udvikling i Sydvestasien, med fokus på vand.

Den eneste måde at opnå stabilitet på i den nuværende historie er at handle for at forme den.

Lørdag den 13. april afholder Schiller Instituttet en konference om Oasis-planen med deltagelse af diplomater, politiske ledere, økonomer, aktivister og videnskabsfolk, som vil vise, hvordan en region, der betragtes som et epicenter for evig konflikt – Sydvestasien – kan forvandles til et område med intens udvikling og vækst, hvilket kun er muligt under et nyt paradigme.

Et skift vil finde sted: Hvad vil det indebære?

Ikke korrekturlæst

1. april 2024. Israel har affyret et missilangreb mod den iranske ambassade i Damaskus. Blandt de dræbte var en brigadegeneral fra den iranske revolutionsgarde. I takt med at den internationale modvilje mod Israel vokser, er dette så et forsøg på at udvide krigen? For at tvinge USA til at deltage direkte, eksempelvis?

Efterhånden som kødhakkeriet i Ukraine fortsætter, er der flere stemmer, der påpeger det indlysende: Ukraine – med den "støtte", NATO har givet landet – kan ikke besejre Rusland. Selv Macron har indirekte erkendt dette med sit forslag om direkte at indsætte tropper i Ukraine. Den tidligere tyske general Harold Kujat (pensioneret) har sagt, at hvis Ukraine ikke forhandler, vil landet måske ikke længere eksistere. Elon Musk, hvis Starlink-system er afgørende for de ukrainske militære aktiviteter, har sagt det samme.

Israels forsøg på at styrke sin hastigt svindende opbakning på den internationale scene virker ikke; er den nye strategi at fremtvinge støtte ved at udvide krigen? NATO's ledere har på en uhørt måde hævdet, at Ukraines medlemskab af NATO ville have forhindret Rusland i at vove at invadere, men også at Rusland vil marchere mod Vesteuropa (NATO), når de er færdige med Ukraine.

I et miljø fyldt med så mange paradokser som det nuværende,

ville selv den mest ihærdige struds have svært ved at holde hovedet i sandet. Hvem kan undgå at se de uoverensstemmelser, der kræver større forståelse, hvis det ikke var for de bedøvende virkninger af stoffer, alkohol og hengivelse til sociale medier og dommedagsprofetier, der optager sindet, indtil muligheden for at tænke er udløbet?

I begge tilfælde – Gaza og Ukraine – kan status quo ikke fortsætte: Der vil ske et skift. Men hvad vil det indebære?

Der er brug for en lavine af forandringer. En voksende opfordring til at opnå et nyt sikkerhedsparadigme, der er sammenflettet med økonomisk, kulturel og teknologisk udvikling. Mens begivenheder kan give anledning til refleksion, kommer løsningen indefra.

På baggrund af de rædsler, verden står over for, kan vi bruge skønheden ved den menneskelige art, det enorme gode og den glæde, der kan komme med en blomstrende, fredelig fremtid, til at udvikle den indre hengivenhed til at overvinde vores handlingslammelse og gennemføre et system af internationale og sociale relationer, der gør det muligt at løse det tilsyneladende uforenelige.

Lyndon LaRouches Oase-plan, der præsenteres på ny på en kommende konference i Schiller Instituttet den 13. april, tegner paradoksalt nok et billede af det globale miljø, hvor fred er mulig, som det kommer til udtryk i en detaljeret plan for udvikling af vand-, transport- og energiinfrastruktur i Sydvestasien, der skal forvandle en konfliktzone til en korsvej af forbindelser.

Når verden forandrer sig, hvordan kan man så sikre, at den bevæger sig i retning af fred snarere end udslettelse?

Credit: Pickpik.com

Folkedrab: Det er ikke en fejl; det er en politik

Ikke korrekturlæst

31. marts 2024 (EIRNS) – Det er en sandhed, at “døden er en naturlig del af livet” – men det er folkedrab ikke.

Fra Gaza til Haiti til Sudan, fra Argentina til Egypten, er menneskeheden vidne til den bevidste udryddelse af millioner og atter millioner af mennesker, hvis fremtidige bidrag til menneskehedens udvikling er ved at blive udslettet. Led ikke efter forklaringer i de specifikke omstændigheder i hvert enkelt tilfælde – de grusomme bombardementer i Gaza; de sataniske bander i Port-au-Prince; den brændte jords Schachtianske økonomiske politik i Buenos Aires.

Politikken med massedrab – folkemord – er forsætlig. Og netop derfor kan den vendes, udryddes gennem en politik for fred gennem udvikling, der bygger på selve menneskelivets værdighed og ukrænkelighed, som malthusianerne benægter.

Den nu afdøde, ulykkelige prins Philip (1921-2021) sagde det i 1988: “Jo flere mennesker der er, jo flere ressourcer vil de forbruge, jo mere forurening vil de skabe, jo flere kampe vil de udkæmpe. Vi har ikke noget valg. Hvis det ikke kontrolleres frivilligt, vil det blive kontrolleret ufrivilligt ved en forøgelse af sygdom, sult og krig... I tilfælde af at jeg bliver reinkarneret, vil jeg gerne vende tilbage som en dødelig virus for at bidrage med noget til at løse overbefolkningen.”

Før ham sagde Bertrand Russell (1872-1970), den ondeste mand i det 20. århundrede ifølge Lyndon LaRouche, det i 1951: “Krig

har hidtil været skuffende i denne henseende [befolkningskontrol], men måske kan bakteriologisk krig vise sig at være effektiv. Hvis en sort død kunne sprede sig over hele verden en gang i hver generation, kunne de overlevende formere sig frit uden at gøre verden for fuld.”

Og endnu tidligere udtalte Thomas Malthus (1766-1834) sig i 1791: “Vi bør fremme, i stedet for tåbeligt og forgæves at forsøge at hindre, naturens drift i at tilvejebringe denne dødelighed; og hvis vi frygter det for hyppige besøg af den forfærdelige form for hungersnød, bør vi ihærdigt opmuntre de andre former for ødelæggelse, som vi tvinger naturen til at bruge. I vores byer bør vi gøre gaderne smallere, presse flere mennesker ind i husene og bejle til pestens tilbagevenden.”

Denne politik har sivet ud af det britiske oligarkis porer i århundreder. Husk på, hvad den mest modbydelige af de britiske liberale “filosoffer”, David Hume (1711-1776), skrev, da han i bind 12 af sin The History of England berømt forklarede, hvordan “briter fra East India Company manifesterede den britiske karakters enorme overlegenhed.... De betragtede krig med de indfødte blot som et kommercielt eventyr: ved at løbe så stor en risiko, udgyde en vis mængde blod og ødelægge en vis del af territoriet, kunne man vinde store summer.”

Denne britiske sygdom, malthusianismen, har overtaget det amerikanske etablissement, herunder udenrigsministeriet, især siden 1970’erne med Kissinger og Brzezinski. I et interview den 20. februar 1981, som EIR på det tidspunkt rapporterede bredt om, diskuterede Thomas Ferguson, daværende sagsbehandler for Latinamerika i udenrigsministeriets kontor for befolkningsanliggender (OPA), nøgternt sagen om El Salvador:

“Regeringen i El Salvador formåede ikke at bruge vores programmer effektivt til at sænke deres befolkningstal. Nu har de en borgerkrig på grund af det. I sig selv vil det måske ikke gøre noget ved befolkningen, men der vil ske forflytninger, måske endda fødevaremangel. De har stadig for

mange mennesker..... Vi må reducere befolkningstallet. Enten gør regeringerne det på vores måde, gennem pæne, rene metoder, eller også vil de få den slags rod, som vi har i El Salvador, i Iran eller i Beirut. Befolkning er et politisk problem. Når først befolkningen er ude af kontrol, kræver det en autoritær regering, endda fascisme, at reducere den....

“For virkelig at reducere befolkningen hurtigt, er man nødt til at trække alle hannerne ind i kampene, og man er nødt til at dræbe et betydeligt antal kvinder i den fertile alder. Hvis krigen skulle fortsætte i 30 eller 40 år, så ville man virkelig opnå noget....

“Den hurtigste måde at reducere befolkningen på er gennem hungersnød, som i Afrika, eller gennem sygdom, som den sorte død. Det, der kan ske i El Salvador, er, at krigen kan forstyrre distributionen af mad: Befolkningen kan svækkes, der kan opstå sygdom og sult, som det skete i Bangladesh eller i Biafra. Så skaber man en tendens til, at befolkningstallet falder hurtigt.”

Ferguson kunne lige så godt have talt om Gaza i dag.

Eller tag William Paddock, en agronom, som var en af de tidlige pionerer inden for teorien om befolkningskontrol sammen med sin bror Paul fra udenrigsministeriet, som brugte Mexico til at understrege den samme pointe i 1975:

“Den mexicanske befolkning skal reduceres til det halve. Forsegl grænsen og se dem skrige.” Adspurgte af en journalist om, hvordan befolkningen skulle falde så drastisk, forklarede Paddock: “Med de sædvanlige midler: hungersnød, krig og pest.... Krig er en ineffektiv måde at nedbringe befolkningstallet på. Så jeg vil ikke anbefale krig. Selvfølgelig vil befolkningstallet falde i Mexico. Det ved du godt. Hvis det fortsætter med at vokse, som det gør, vil en af apokalypsens fire ryttere tage over: det vil være krig, det vil være hungersnød, det vil være sygdom, der vil ske noget.”

Lyndon LaRouche, USA's førende økonom og statsmand i vor tid, adresserede dette underliggende malthusianske politiske paradigme i bemærkninger til en EIR-konference den 16. maj 1982, hvor han advarede om, at en ny militærdoktrin om "befolkningskrig i den tredje verden" var undervejs.

"Den foreslåede nye politik, der er fremstillet i Storbritannien og undertiden kaldes 'befolkningskrigspolitikken', går ud på at udruste USA's og NATO's styrker til 'konventionel krigsførelse' mod befolkningerne i udviklingslandene.... Carter-administrationens Global 2000- og Global Futures-dokumenter definerer ikke den vigtigste strategiske trussel i 1980'erne som sovjetisk militærmagt, men som størrelsen af befolkningerne i Latinamerika, Afrika og Asien. De hævder, at det alt for store antal sorte, brune og gulhuede folk forbruger alt for meget af naturressourcerne i de områder, de bebor, naturressourcer, som den angelsaksiske race må bevare til sine egne fremtidige behov....

"Formålet er ikke at reducere befolkningerne i Latinamerika, Afrika og Asien blot ved, at amerikanske, britiske og franske soldater skyder civilbefolkningen ned; krigens svøbe i disse regioner af verden har snarere til formål at ødelægge store dele af den grundlæggende økonomiske infrastruktur i de nationer, den er rettet imod. Formålet er at skabe betingelser for hungersnød, epidemiske sygdomme og pest, som vil være tilstrækkelige til at forårsage de ønskede stigninger i dødsraten." (Se EIR's specialrapport fra 1992: "De folkemorderiske rødder til Bush's 'nye verdensorden'.")

Hvis denne politik og dette menneskesyn er afskyeligt for dig, så tilmeld dig Schiller Instituttets kommende konference, "Oase-planen: LaRouche-løsningen for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og for hele Sydvestasien." Forbered dig på at diskutere Helga Zepp-LaRouches ti principper, herunder hendes argument om, at "den grundlæggende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket er fundamentalt godt og

i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed, og at det er den mest avancerede geologiske kraft i universet, hvilket beviser, at sindets lovmæssighed og det fysiske univers er i overensstemmelse og samhörighed, og at alt ondt er et resultat af manglende udvikling og derfor kan overvindes.”

Billede:

Fra Palæstina: Måden at fejre påske på

Ikke korrekturlæst

30. marts 2024 (EIRNS) – I denne uge oplevede vi en ny ekstrem grad af dødbringende hykleri fra USA's side, stadig uimodsagt af dets NATO-allierede, men tydeligt for alle at se, med rædsel. Mens amerikanske regeringsledere i årevis har krævet, at verden respekterer “den regelbaserede orden”, endda “retsstatsprincippet”, sagde de samme ledere i denne uge, at dette ikke gælder for regler, som Washington vælger at ignorere. Talsmanden for det amerikanske udenrigsministerium, Matthew Miller, sagde midt på ugen, at FN's Sikkerhedsråds resolution, der blev vedtaget den 25. marts, er “ikke-bindende” i sin tekst, der opfordrer til, at de israelske angreb på Gaza stopper, og at den humanitære massehjælp påbegyndes. USA vil fortsætte sin militære støtte til Israel, selv om Kongressen ikke selv har godkendt mere finansiering.

I går kom det frem, at Biden-administrationen nu har givet tilsagn om en ny sending bomber og bombefly, som skal sendes til Israel. Dette er Washingtons svar på FN. Selvom det rapporteres af Washington Post, som ofte er upålidelig, er

beretningen ikke blevet dementeret af Pentagon eller udenrigsministeriet, som rapporterer, at 1.800 MK 84 2000-punds bomber vil blive leveret til Israel, og 500 MK 82 500-punds bomber. Derudover vil der blive leveret 15 F-35 stealth jetjagere.

Dette våbentilsagn til Israel kommer en uge efter, at Kongressen vedtog et budget, hvor det specifikt blev fastslået, at ingen amerikanske midler vil gå til det FN-agentur i de næste 12 måneder, som har administreret hjælp til palæstinensere i Gaza, på Vestbredden, i Libanon og Jordan. Det er FN's Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Mellemøsten (UNRWA), som har administreret denne hjælp, siden den blev oprettet i 1949.

I stedet bakker USA op om sådanne kneb, som vi så det i dag, da en konvoj med tre skibe forlod Larnaca på Cypern med 400 tons mad og andre forsyninger til Gaza, drevet af den amerikanske velgørenhedsorganisation Open Arms. Det er den anden vandbårne forsendelse af denne art, og der er ikke engang tale om en brøkdel af fødevarehjælpen. Men donorerne bemærker kynisk, at den indeholder dadler, som traditionelt bruges til at bryde den daglige faste under ramadanen, ifølge dagens Stars and Stripes-rapport. I går foretog USA endnu et luftdrop af fødevarehjælp til Gaza. Mere hykleri.

FN's Internationale Domstol, Verdensdomstolen, udstedte den 28. marts en ordre til Israel om at åbne flere landovergange og træffe andre foranstaltninger for at fremskynde den massive fødevare- og nødhjælp. Tusindvis af lastbiler er fastlåst i Egypten, ude af stand til at komme igennem den eneste israelsk styrede port til Gaza ved Rafah. I sidste uge udstedte Israel et dekret om, at lastbiler ikke må køre til det nordlige Gaza for at levere hjælp. Det står stadig ved magt. Det officielle dødstal i Gaza er nu 32.705.

En efter en træder andre nationer væk fra USA og genoptager finansieringen af UNRWA. Den seneste er Japan, hvis regering

den 28. marts meddelte, at den vil genoptage bidragene. Donationer fra Tyskland og Frankrig blev bekræftet i denne uge, og i løbet af de sidste 10 dage har Australien, Canada, Danmark, Sverige, Finland og Island meddelt, at de genoptager finansieringen. Det ser ud til, at 9 af de oprindelige 17 nationer og Europa-Kommissionen, der stoppede finansieringen af UNWRA, anført af USA, nu har genoptaget finansieringen.

Det, der kræves, er et fuldstændigt brud med USA's/NATO's herredømme og foranstaltninger, hvor fornuft og moral er i højsædet: øjeblikkelig våbenhvile, hjælp i fuld skala, opstart af forberedelserne til "Oaseplanen" til opbygning af infrastruktur i hele det østlige Middelhavsområde og den større interkontinentale region. Dette kræver til gengæld, at der etableres en ny international økonomisk udviklings- og sikkerhedsarkitektur, baseret på princippet om gensidig fordel for alle.

Der er masseaktioner og andre initiativer i gang denne weekend. I London demonstrerer flere tusinde igen i dag på Trafalgar Square. I Tyskland er de traditionelle påskemarcher og -møder i gang med et mål på 70 større byer og mange mindre byer. Demonstrationerne startede i slutningen af 1950'erne som antikrigsdemonstrationer, og i år er temaet "Nu mere end nogensinde, sammen for fred", og fokus er på at stoppe våben til Ukraine, forhandlinger med Rusland samt våbenhvile i Gaza.

Den internationale fredskoalition (IPC), der er åben for alle kontinenter og "synspunkter" om det fælles princip om at stoppe nedtællingen til atomkrig, havde i går deltagelse af flere medlemmer fra den organisation, der sendte et åbent advarselsbrev til præsident Biden den 25. marts. Brevet fra Veteran Intelligence Professionals for Sanity havde titlen "VIPS MEMO: The French Road to Nuclear War".

IPC's eget åbne brev fra den 22. marts vil cirkulere ved visse gudstjenester i byer fra Montreal til Washington, D.C. og Houston i påskeweekenden. Det har titlen: "Vores opråb må ikke

komme for sent!"

Den enestående intervention for at understrege, at "hykleri som sædvanligt" ikke længere vil blive tolereret, blev foretaget i New York City den 28. marts af Diane Sare, uafhængig kandidat til det amerikanske senatsvalg i New York. Hun brød det kontrollerede miljø med de tre demokratiske præsidenter – Biden, Obama og Clinton – ved deres glitrende Radio City Music Hall fundraiser. Foran kameraerne erklærede hun for alle, at de er krigsmagere og idioter. Hun foldede et kæmpe banner ud: "War Pigs All".

I går aftes indledte New York Magazines dækning af begivenheden med Sares intervention og gav et link til hendes X-kampagnekonto, dog uden at nævne hende ved navn. Artiklen begyndte med at citere hende: "'YOU IDIOTS!!!!!" Det var kort før kl. 21 i aftes, og en 58-årig antikrigsaktivist, som havde betalt 1.000 dollars for sin plads nær scenen i Radio City Music Hall, råbte ad Stephen Colbert og de tre demokratiske præsidenter ... [da de eskorterede hende ud], vendte hun sig om og skreg en gang til: 'I er alle gået fra forstanden!'"

En anden af verdens førende aktivister, pastor Dr. Munther Isaac, greb også ind i denne weekend for at tale om det, vi alle er kaldet til at gøre. Dr. Isaac er palæstinenser og præst i den evangelisk-lutherske julekirke i Betlehem, Palæstina, hvor han fik verdens opmærksomhed for den krybbescene, han skabte i december, og som viste Jesusbarnet ikke i en krybbe, men midt i krigens murbrokker; og han sagde i sin juleprædiken, at "hvis Kristus blev født i dag, ville han blive født under murbrokker i Gaza..."

I går langfredag blev Isaac interviewet af Al Jazeera om krisen for palæstinenserne og spurgt, hvad hans budskab er til påske. Han talte i mange minutter om den ubeskrivelige situation i Gaza og om Israels årtier lange besættelse af Palæstina. Han sagde, at der er en "misforståelse om, at dette er en konflikt." Nej, det er "en daglig realitet af

undertrykkelse og apartheid.” Vi kan sige: “Vores langfredag har varet alt for længe... Vi har levet i sorg alt for længe.” Men, påpegede han, “både folk på gaderne og i kirkerne” rundt om i verden er nu “uenige med deres regeringer”, der tolererer dette, og folk bør handle. Det bør de gøre i påsken. Ved hjælp af religiøse referencer kom han med en universel opfordring til at aktivere folk. Han sagde, at “desværre tænker for mange mennesker på at fejre påske på en meget individualistisk måde,” men vi er nødt til at tænke på andre. Hvis man tænker på den måde, sagde han, kan man hente håb i påskehilsenen: “Kristus er opstanden, han er sandelig opstanden.”

Foto: The Basilica in Venice (kilde ej angivet)

Gethsemane og Gaza

Ikke korrekturlæst

27. marts 2024 (EIRNS) – “Det unævnelige bliver jævnlige sagt i Gaza. Fra teenagepiger, der håber, at de bliver dræbt; til at få at vide, at et barn er den sidste overlevende fra hele dets familie. Sådanne rædsler er ikke længere unikke her... Midt i det hele fortsætter så mange modige, generøse og utrættelige palæstinensere med at støtte hinanden, og FN’s søsterorganisationer og UNICEF fortsætter.

“Som vi hørte i går: våbenhvilen (i FN’s Sikkerhedsråd) skal være reel, ikke symbolsk. Gidslerne skal hjem. Befolkningen i Gaza skal have lov til at leve... I de tre måneder, der er gået mellem mine besøg, er alle de forfærdelige tal steget dramatisk. Gaza har slået alle menneskehedens rekorder over de mørkeste kapitler. Menneskeheden må nu hurtigst muligt skrive et andet kapitel.” Dette var det delvise vidnesbyrd fra James Elders, talsmand for UNICEF, på en pressekonference den 26.

marts i Rafah, stedet for det næste forestående massedrab på kvinder og børn i Palæstina (der er 600.000 børn i Rafah).

Er vores menneskelighed blot en abstrakt størrelse? Har vi en udødelig menneskelig identitet hævet over vores forskellige etniske og kulturelle forskelle? Er vi én menneskelig art eller ej? Hvis vi ikke er det, så har USA's repræsentanter i FN, udenrigsministeriet, kongressen og Pentagon ret – FN's resolution 2728 fra i mandags, som kræver våbenhvile, øjeblikkelig frigivelse af gidsler og fuld humanitær adgang til Gaza, "er ikke bindende."

FN's generalsekretær António Guterres skrev på X, at "Sikkerhedsrådet har netop godkendt en længe ventet resolution om Gaza, der kræver en øjeblikkelig våbenhvile og øjeblikkelig og betingelsesløs frigivelse af alle gidsler. Denne resolution skal gennemføres. Det ville være utilgiveligt at fejle." Men det var ikke det synspunkt, USA gav udtryk for. FN's Sikkerhedsråd stemte 14-0 med én, der undlod at stemme – USA.

På en pressekonference den følgende dag blev John Kirby, kommunikationsrådgiver i Det Hvide Hus, spurgt om dette:

Spørgsmål: "Med hensyn til det ikke-bindende sagde FN's generalsekretær efter afstemningen: 'Denne resolution skal implementeres'. Du siger, at den ikke er bindende. Så hvem har ret her? Og hvis den ikke er bindende, hvis den, som du siger, ikke ændrer noget, hvorfor har administrationen så blokeret for så mange lignende resolutioner tidligere?"

Kirby: "Fordi de ikke fordømte Hamas. Det har jeg sagt flere gange..."

Spørgsmål: "Den her fordømmer heller ikke Hamas..."

Kirby: "Fordi de fordømmer Hamas, og fordi de også lige har opfordret til en våbenhvile uden forbindelse til gidslerne. Grunden til, at vi ikke kan støtte den, men ikke nedlagde veto, er, at den forbinder gidsler og en våbenhvile, hvilket

er i overensstemmelse med vores politik.”

Spørgsmål: “Og med hensyn til det bindende, er det bindende, ikke-bindende?”

Kirby: “Det er en ikke-bindende resolution.”

Der var engang, hvor Amerika var bedre end dette. Pastor Dr. Martin Luther King mente, at “alle mennesker er fanget i et uløseligt netværk af gensidighed, bundet i en enkelt skæbne”. Han omsatte den idé til direkte handling på vegne af afroamerikanere, men alle mennesker, ikke-voldelig handling, hvorigennem tilsyneladende magtesløse, rettighedsløse, besiddelsesløse, “foragtede og afviste” borgere blev forenet i en stor sag – at genoplive deres egen menneskelighed.

I dette øjeblik vil det ikke kun kræve lederskab, men “discipelskab” at gøre anerkendelsen af palæstinenserne menneskelighed “bindende” for den malthusianske regelbaserede uorden i Anglosfæren. At blive en elev af Oasis-planen, den omfattende plan for Sydvestasien udtænkt af Lyndon LaRouche og forfinet af hans medarbejdere gennem 50 år, betyder at lære, hvordan man gennemfører den med det samme. Man vil aldrig opnå en “politisk” eller “militær” løsning på “Mellemøstproblemet” uden samtidig at sætte “skovlene i jorden” for at bygge dette verdensomvæltende projekt. Som Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, sagde i sin ugentlige strategiske dialog i dag:

“Afstemningen i FN’s Sikkerhedsråd er obligatorisk, men det er så spørgsmålet, om Israel vil betragte det som obligatorisk at efterkomme. Og hvis ikke, er spørgsmålet, hvilke andre foranstaltninger der skal træffes? Under alle omstændigheder kan vi kun foreslå at ændre hele perspektivet: Det er derfor, Oasis Plan-konferencen skal være en virkelig stærk intervention, og jeg tror, at det, du kan gøre, er at hjælpe os med at opbygge konferencen. Få så mange enkeltpersoner, men også organisationer, fra regionen, fra Sydvestasien, men også

fra USA og fra Europa og andre dele af verden til at bidrage med deres indflydelse. Fordi dette er så enormt, kunne USA naturligvis have stoppet det helt fra begyndelsen; nu er de under pres for at gøre noget. Men det store spørgsmål er, om de vil? Og jeg tror, at det eneste, man kan gøre, er at få – hvis hele verden, som et magtfuldt kor, krævede, at lidelserne for folk i regionen skulle stoppe, og at Oase-planen derfor skulle gennemføres. Forestil dig, at BRIKS-landene alle ville sige det, hvis alle nabolandene ville sige det, Saudi-Arabien, Emiraterne, Irak, Syrien, Tyrkiet, og så ud over det alle landene i Europa, og alle ville kræve det, så kunne det ske! Så det er formålet med denne konference, at vi kan opbygge momentum og vise folk en vision for, hvordan man faktisk kan skabe fred gennem økonomisk udvikling.”

Dagen i dag, som af de kristne kaldes Skærtorsdag af nogle og Maundy Torsdag af andre, kunne også kaldes Gethsemane-dagen. Den nat blev Jesus, “profeten uden ære i sit eget land”, i et pinefuldt beslutningsøjeblik ét med sin mission for menneskeheden. “O min Fader, hvis dette bæger ikke kan gå fra mig, men jeg må drikke af det, så skal din vilje ske fyldest.” At “efterligne Kristus” betyder at tage imod bægeret i vores tid, som Martin Luther King gjorde i sin ensomme modstand mod den uretfærdige krig i Vietnam. I dag er Gaza verdens Gethsemane. I vores sektion for historie og kultur bringer vi økonomen og statsmanden Lyndon LaRouches “In the Garden for Gethsemane”, som han komponerede i fængslet i traditionen fra Thomas Mores ” Kristi sorg”.

Credit: Tango7174/CC 4.0

Tiden er inde til at gøre det man ved er rigtigt

Den 26. marts 2024 (EIRNS) – Tiden er inde til at gøre det rigtige.

Jeg mødte Morderen på vejen.

Han havde en maske som Castlereagh-

Han så meget glat ud, men alligevel dyster;

Syv blodhunde fulgte ham...

Og mange flere ødelæggelser udspillede sig

I denne uhyggelige maskerade,

Alle forklædte, selv for øjnene,

Som biskopper, advokater, adelige eller spioner. “

-Percy Shelley, Anarkiets maske (1819)

Det er folkedrab, siger FN's særlige udsending for menneskerettigheder i de besatte palæstinensiske områder, Francesca Albanese. Hun talte fra Genève i går om den systematiske massedrabskampagne, som de israelske forsvarsstyrker nu gennemfører efter ordre fra Netanyahu-regimet, og som støttes og styrkes af Storbritanniens, USA's og NATO's våben, penge og indflydelse. I et vidneudsagn til FN's Menneskerettighedsråd i Genève i går sagde Albanese (uofficiel udskrift): “Efter næsten seks måneders ubarmhjertigt israelsk angreb på det besatte Gaza er det min højtidelige pligt at rapportere om det værste af, hvad menneskeheden er i stand til, og at præsentere mine resultater: ‘Et folkedrabs anatomi’.

“Historien lærer os, at folkedrab er en proces, ikke en

enkeltstående handling. Det starter med umenneskeliggørelsen af en gruppe som anderledes, fornægtelsen af denne gruppes menneskelighed og ender med ødelæggelsen af gruppen helt eller delvist. Umenneskeliggørelsen af palæstinenserne som gruppe er kendetegnende for deres historie – etnisk udrensning, fordrivelse og apartheid.

“... Da landoffensiven startede, så antallet af daglige tab ud til at falde, men faktisk steg niveauet af grusomheder. Masseforsvindinger og vilkårlige tilbageholdelser, udbredt og systematisk tortur og umenneskelig behandling føjer sig til oplevelsen af endeløs død og tab... En af mine vigtigste konklusioner er, at Israels udøvende magt, militære ledelse og soldater bevidst har fordrejet reglerne i den humanitære folkeret – skelnen, forholdsmæssighed og forsigtighed – i et forsøg på at retfærdiggøre folkemorderisk vold mod det palæstinensiske folk. ...

“I lyset af dette finder jeg, at der er rimelig grund til at tro, at tærsklen for at begå folkedrab mod palæstinensere som gruppe er nået. Konkret har Israel begået tre folkedrabshandlinger med den nødvendige hensigt, nemlig at forårsage alvorlig legemlig eller psykisk skade på medlemmer af gruppen, bevidst at påføre gruppen livsbetingelser, der er beregnet til at medføre dens fysiske ødelæggelse helt eller delvist, og at indføre foranstaltninger, der skal forhindre fødsler inden for gruppen. Folkemordet i Gaza er det mest ekstreme stadie i en langvarig bosætterkolonial proces med udslettelse af de indfødte palæstinensere... Dette var en forudsagt tragedie.

“Mens Den Internationale Domstol (ICJ) skal drøfte sagen, skal Den Internationale Straffedomstol (ICC) efterforske den. Det er mit ansvar at minde jer om, at folkedrabskonventionen indeholder en ufravigelig forpligtelse til at forhindre folkedrab, en realitet, som ICJ anerkendte som sandsynlig for præcis to måneder siden. Dengang var det tid for staterne til at handle, og da de ikke gjorde det, er det tid til at handle

nu. I sin mørkeste time kan det internationale samfund ikke blive ved med at ignorere, at det er Israels projekt at rydde Palæstina for palæstinensere i modstrid med international lov. Verdens manglende evne til at stille Israel til ansvar har ført til folkemord, som er blevet afsløret i Gaza. Benægtelse af virkeligheden og fortsættelse af Israels straffrihed og usædvanligt stødende fremfærd er ikke længere levedygtig.

“Især i lyset af gårsdagens bindende resolution fra FN’s Sikkerhedsråd beder jeg indtrængende medlemslandene om at overholde deres forpligtelser, som starter med at indføre en våbenembargo og sanktioner mod Israel, og dermed sikre, at fremtiden ikke fortsætter med at gentage sig selv. Mange tak.”

Andre vigtige udviklinger, især den britiske domstols afgørelse i Julian Assange-sagen, er dækket andetsteds. Men konklusionen fra FN’s særlige rapportør er af særlig, enestående betydning. Den river masken af ikke bare Israels tilsynsmænd, men også masken af enhver og os alle. Det er grunden til det udbredte samvittighedsnag, som først blev oplevet og udtrykt af unge mennesker, især Jewish Voice for Peace, derefter af andre institutioner og enkeltpersoner, og nu endelig påvirker mange af de mest uigennemtrængelige, fra amerikanske kommentatorer som Candace Owens, Alex Jones og Christiane Amanpour til politikere som Alexandria Ocasio-Cortez, der i fredags udtalte: “Mens vi taler, i dette øjeblik, er 1,1 millioner uskyldige i Gaza ved at dø af hungersnød, en hungersnød, der med vilje er blevet fremprovokeret gennem blokering af fødevarer og global humanitær bistand af ledere i den israelske regering.”

I dag kan verden ikke hævde, som den gjorde for 90 år siden, efter Adolf Hitlers magtovertagelse, at den ikke fik det at vide, at sandheden blev skjult, indtil det var for sent at stoppe forbrydelsen. Ordfører Albaneses bebrejdelse af det internationale samfund for ikke at have handlet for to måneder siden, i slutningen af januar, efter Sydafrikas redegørelse til Den Internationale Domstol i december – “Tiden for

staterne til at handle var dengang” – og dets forslag om en øjeblikkelig våbenembargo mod Israel – “tiden til at handle er nu” – er et vigtigt realitetstjek af verden. Uanset hvad Biden-administrationen siger, er sandheden, at USA fortsætter med at levere våben til Israel, ligesom Storbritannien og Tyskland gør det.

Biden-administrationen nægter at indrømme, at nationen Israel begår folkedrab og forbrydelser mod menneskeheden, som USA's egen dommer Jackson vurderede for 80 år siden ved Nürnberg-tribunalerne. Hvorfor støtter USA og dets “særlige partner”, Storbritannien, stiltiende politikken for at affolke Gaza? Lad os aldrig glemme, at siden Romklubben blev grundlagt i april 1968, har affolkning og afindustrialisering været NATO's mellemnavn. Kinas udviklingsprojekter i Argentina og Latinamerika, på det afrikanske kontinent og dets internationale Bælte- og Vej-Initiativ er forhadet af NATO og de der ønsker affolkning. I Ukraine, som i Gaza, som i den bevidste og racistiske ødelæggelse af Haiti, udført af det internationale finans-efterretnings-narkokartel “A/S Narkotika”, er affolkning, nogle gange med folkemorderiske midler, det forsætlige, bevidste, tilsigtede resultat.

Denne fredag vil Den Internationale Fredskoalition, sammen med forskellige medlemmer af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) og andre organisationer, hæve standarden for handling for at besejre disse forbrydelser, til det der er skitseret i princip ni i Helga Zepp-LaRouches “Ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur”: “For at overvinde den konflikt, der opstår på grund af stridende meninger, og som er den måde, imperier har opretholdt kontrol over undersåtterne på, må den økonomiske, sociale og politiske orden bringes i overensstemmelse med det fysiske univers' lovmæssighed. I europæisk filosofi blev dette diskuteret som værende i overensstemmelse med naturloven, i indisk filosofi som kosmologi, og i andre kulturer kan man finde passende begreber.” Det haster med at finde den “fælles høje grund” og

danne den internationale sammenslutning, der gennem denne fælles forpligtelse til at se alle mennesker som én menneskehed, kan gennemføre let tilgængelige løsninger, såsom LaRouche Oase-projektet, fri for den atomare geopolitiks dødelige sygdom. Vi må handle i tide, og den tid er nu.

Photo: Al Araby/Wikimedia Commons

Organisering virker! Gør mere af det

Den 25. marts 2024 (EIRNS) – Selv om terrorangrebet i Rusland den 22. marts, den kraftigt optrappede krig mellem Rusland og Ukraine, og de igangværende NATO-planer om at sætte støvler på jorden i Ukraine truer med at skubbe planeten ud over kanten til en atomkrig, bør de, der vil stoppe et sådant vanvid, lægge nøje mærke til to udviklinger i løbet af de sidste 48 timer.

For det første udsendte organisationen Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS), som repræsenterer en voksende strømning i amerikanske militær- og efterretningskredse, den 24. marts et åbent brev til præsident Joe Biden, "VIPS MEMO: Den franske vej til atomkrig" ("Emne: På randen af atomkrig"), hvori de advarer om, at den franske præsident Emmanuel Macrons gentagne opfordringer til at sætte NATO-tropper ind i Ukraine "ville føre det amerikanske folk ud på en vej mod en atomkonflikt, som bestemt ikke er i det amerikanske folks interesse – eller i selve menneskehedens."

For det andet blev en resolution fra FN's Sikkerhedsråd, der opfordrede til en øjeblikkelig våbenhvile i Gaza, endelig godkendt den 25. marts – fordi USA ikke nedlagde veto, som de

havde gjort ved alle tidligere resolutioner, men denne gang kun undlod at stemme. Dette er langt fra, hvad der skal til for rent faktisk at stoppe det igangværende folkemord og give humanitær livsstøtte til Gazas 2,3 millioner mennesker – endsige gennemføre et fuldt udviklingsprogram, såsom LaRouches Oase-plan – men det viser, at Biden-administrationen fornemmer det politiske pres.

Presset kommer fra en chokeret amerikansk befolkning, hvoraf mange er gået på gaden for at give deres modstand mod folkemordet til kende – og for at true Bidens genvalg. Og trykket kommer også fra et hurtigt voksende flertal af det, der allerede er det Globale Flertal af nationer og folk, som har gjort det klart, at de ikke længere vil underkaste sig 500 års kolonistyre og mere moderne udplyndring af deres økonomier gennem den spekulative politik i det bankerotte City of London og Wall Streets finanssystem.

Schiller Instituttet, og allierede som dem i Den Internationale Fredskoalition, har været intenst involveret i at organisere de kræfter, der skal få det politiske pres til at stige, både i USA og Europa, såvel som i landene i Syd. Ud fra det drager vi en simpel konklusion: Organisering virker! Men der skal gøres meget mere, og det skal ske hurtigt.

Som Helga Zepp-LaRouche sagde i en diskussion med samarbejdspartnere i dag:

“Jeg tror, vi er på en meget stejl og potentielt meget kort vej mod atomkrig, hvis det ikke lykkes os på en eller anden måde at tilføre noget fornuft til situationen. Og nøgleproblemet er stadig det, som den ungarske premierminister Orbán karakteriserede som de to galakser, da han deltog i EU-topmødet i Bruxelles, hvor han sagde, at da han så, hvilken slags krigstogt disse mennesker var på, var det som at komme ind i en anden galakse.

” Der er nogle mennesker, som er ekstremt bevidste om det, og

som er i chok og rædsel over, hvad konsekvenserne af dette er; og så har vi på den anden side repræsentanterne for den anden galakse, som tror, at de kan drive dette fremad i det uendelige uden nogen følger, eller med formodet kapitulation eller nederlag for Rusland, hvilket i en verden med atomvåben er en umulighed. Så det tager virkelig vejret fra en....

“Verden er tydeligvis i en forfærdelig, farlig tilstand. Jeg tror, at vi virkelig er nødt til at mobilisere for at få en form for gennembrud... [gøre vores] Oase-plan-konference til en reel demonstration af, at der findes en helt anden metode til konfliktløsning, som er fredelig udvikling... Vi er nødt til at få folk til at træde frem og ikke blive siddende som kaniner foran en slange, indtil det er for sent.”

UN Photo/Loey Felipe

Hvilken galakse befinder du dig i ?

Ikke korrekturlæst

23. marts 2024 (EIRNS) – Ungarns premierminister Viktor Orbán ramte hovedet på sømmet i en kommentar den 22. marts, efter at have deltaget i et EU-topmøde i Bruxelles. Han sagde, at en række EU-ledere der åbent diskuterede, hvad der var “utænkeligt” for bare et par uger siden: at sende NATO-tropper til Ukraine for at kæmpe mod Rusland. Orbán advarede om, at “hvis et NATO-land går ind i militære operationer mod Rusland, vil det betyde starten på Tredje Verdenskrig.” Han tilføjede om mødet med sine kolleger: “Jeg føler, at jeg er ankommet til en anden galakse.”

Orbán har ret – og det er en usædvanlig farlig indsigt.

Den dominerende politik blandt de vestlige eliter er en nådesløs konfrontation med Rusland og Kina på alle fronter – op til og inklusive atomkrig. Krigsretorikken fra massemedierne og næsten alle politiske ledere er mere skør og hysterisk end den anden, og de hyperventilerer hver især i deres fordømmelse af præsident Putin og Rusland som kilden til alt ondt i verden – eller måske galaksen.

Der foreslås styrker på jorden fra NATO. Tysklands Taurus-missil gøres klar til forsendelse, så Kiev kan angribe Moskva og andre mål. Olieraffinaderier dybt inde i Rusland bliver fortsat angrebet med vestlige våben, vestlig målretning og vejledning og åben vestlig godkendelse.

Den 22. marts dræbte et afskyeligt terrorangreb 133 russere, der overværede en koncert nær Moskva. Selvom de russiske myndigheder endnu ikke officielt har placeret ansvaret, meddelte præsident Putin i en national tv-udsendelse, at “angriberne blev fanget på flugt mod Ukraine, hvor der ifølge de foreløbige oplysninger var forberedt en mulighed for at krydse grænsen på den ukrainske side.” Uanset hvem de umiddelbare terrorister viser sig at være, er det veldokumenteret, at sådanne evner – og motivet – hovedsageligt ligger hos vestlige efterretningstjenester, især de britiske.

En anden del af krigen mod menneskeheden, som har sit udspring i “den anden galakse”, er den finansielle og økonomiske krigsførelse, som Wall Street og City of London fører mod BRIKS-nationerne og ethvert land i det Globale Syd, som vil bryde fri af trældom under det bankerotte transatlantiske systems udplyndring og spekulation. Sydafrika trues med amerikanske sanktioner for at vove at fordømme det israelske folkemord i Gaza. IMF og de internationale banker har Etiopien og Egypten på pinebænken og kræver dødbringende stramninger og nedskæringer for at kunne refinansiere deres lån. Kinesiske banker bliver afpresset med udsigten til amerikanske

sanktioner, hvis de fortsætter med at finansiere kinesisk-russisk handel. Og Saudi-Arabien er et særligt mål for at trække landet væk fra BRIKS og ind i en anerkendelse af Israel, så regionen derefter kan håndtere "den måske største trussel mod Israel og mange andre, som er Iran og dets forskellige stedfortrædere," udtalte udenrigsminister Tony Blinken efter et møde med den saudiske udenrigsminister og kronprins Mohammed bin Salman.

Synspunkterne fra disse to galakser er blevet absolut uforenelige, kommenterede Helga Zepp-LaRouche i dag. Der må gøres en ekstraordinær organisatorisk indsats for at bringe en smule rationalitet tilbage til de vestlige politiske beslutningstagere, før det er for sent. I sine afsluttende bemærkninger til mødet den 22. marts i Den Internationale Fredskoalition understregede Zepp-LaRouche:

"Jeg tror, at forværringen af den strategiske situation vil gå op for folk over hele verden, for hvis russerne rent faktisk siger, at der nu er krigstilstand, så vil det blive hørt. Jeg kan kun håbe, at en masse tåbelige mennesker, som tror, at det hele er bluff og ikke vil ske, vil vågne op."

Hun fortsatte: "Jeg vil opfordre alle til virkelig at investere noget tid i at sikre, at vi når ud til alle de organisationer og institutioner, som bør være alarmerede og mobiliserede.... Ræk ud til kirker, fagforeninger, civile grupper; og sørg for, at de handler på baggrund af den erklæring", der netop er blevet udarbejdet og læst op på IPC-mødet, "Vores opråb må ikke komme for sent!"

"Kom i gang med en bevidst mobilisering", insisterede Zepp-LaRouche, "bliv virkelig en organisator. Lige nu er der meget få mennesker, der forstår krisens alvor og har en løsning."

Ud over denne hastende mobilisering for at stoppe krigstrangen, tilføjede hun: "Vi er også nødt til at adressere de underliggende årsager til, at dette sker.... Ud over den

økonomiske krise og krisen i det finansielle system i Vesten, som er årsagen til den, er der det faktum, at områder i resten af verden ikke kollapser; de er i fremgang. Kina er på vej op, hele Asien er på vej op. I mellemtiden har det meste af det Globale Syd allieret sig med BRIKS.”

Under disse omstændigheder er der behov for en helt ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur. “Jeg ved, at de fleste mennesker ikke tror, at de kan skabe nogen forandring, eller at de kan være med til at ændre hele verdensordenen. De fleste tror, at de er for små, at det ikke er deres job. Men vi bør tænke som verdensborgere, for hvis verden er i uorden, har hver af os ret til at tænke over, hvordan vi kan gøre verden bedre.”

Zepp-LaRouche mindede lytterne om, at hun tilbage i november 2022 havde udarbejdet et forslag med “ti principper, som er sendt videre som et forslag til diskussion, og for at give folk en fornemmelse af, hvad der bør være en del af en sådan ny arkitektur.”

Hun konkluderede: “Dette er en situation, hvor vi har brug for en masse kræfter verden over til at sige: Hvis den nuværende verdensorden fører til verdenskrig, hvad kan vi så erstatte den med for at skabe en varig fred for hele menneskeheden, så vi kommer ud af denne fare? Jeg tror, at en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur er den eneste måde, hvorpå vi kan løse disse problemer.”

Foto: Wikimedia Commons

At få verden vendt rigtigt opad

Den 21. marts 2024 (EIRNS) – Den 26. januar fastslog Den Internationale Domstol, at der var solidt grundlag for anklagen om folkedrab fra Israels side mod palæstinenserne i Gaza. Samme dag hævdede Israel, at UNRWA (United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East), den vigtigste hjælpeorganisation, der holder tempoet i folkemordet tilbage, havde 12 af sine 30.000 ansatte med en eller anden forbindelse til Hamas' angreb på Israel den 7. oktober. UNRWA afskedigede uden videre alle de 12 medarbejdere uden at bestride de mangelfulde påstande i Israels bevismateriale, tilsyneladende i håb om, at de vestlige magter ville være tilfredse med ofringen.

I løbet af de sidste otte uger har den israelske regering ignoreret ICJ's foreløbige ordrer, især ordrer om at skaffe mad, vand og medicin nok til at håndtere underernæring og sygdom, mens mere end et dusin vestlige lande simpelthen har stoppet al deres finansiering af UNRWA. Der er noget omvendt ved dette billede.

I går udtalte FN's generalsekretær, at den uafhængige undersøgelse af UNRWA nu som forventet har påvist, at organisationen er godt rustet til "at sikre overholdelse af det humanitære princip om neutralitet", og at kommissionen har identificeret de specifikke forbedringer, der skal tages hånd om.

Så hvor er overskrifterne om lande, der nu jubler over, at de kan genoprette finansieringen til UNRWA, den mest umiddelbare og effektive logistiske kapacitet til at føre krig mod den desperate sult, sygdommene og dødsfaldene på grund af sult? Og selvom der ikke var nogen grund til at understrege pointen, så forbyder det amerikanske nødbudget, der skal stemmes om i

morgen, enhver form for finansiering af UNRWA det næste år!

FN's Sikkerhedsråd hørte den 19. marts om rædslerne i Sudan, som de vestlige medier har udeladt fra deres dækning, fordi vores fattige befolkninger knap nok kan håndtere, hvad der sker i Gaza. Ifølge FN menes omkring 730.000 sudanesiske børn at lide af alvorlig underernæring, mere end 8 millioner mennesker er fordrevet, og 18 millioner står over for akut fødevaresikkerhed, selv i deres høstsæson. I Haiti forklarede den administrerende direktør for Hospital Albert Schweitzer til ABC News, at med "havnene lukket ned, er der nu reel bekymring for, at Port-au-Prince faktisk kan løbe tør for mad og andre vigtige forsyninger i løbet af de næste to uger." En kvinde, der er flygtet fra volden og har søgt tilflugt i en forladt regeringsbygning, bliver interviewet: "Vi er ved at dø af sult. Babyerne er ved at dø af sult. De handicappede dør af sult. De unge dør af sult. Alle er ved at dø af sult. Vi kan ikke hjælpe hinanden."

Den nuværende situations hæslighed og fare kræver en urokkelig, beslutsom optimisme om, at menneskeheden, som Friedrich Schiller udtrykte det, faktisk er født til noget bedre. Sidste uges drøftelser i Den Internationale Fredskoalition (IPC) gav et glimt af dette håb og drev en kile ind mellem håb og fortvivlelse. I morgen indkalder IPC til et hastemøde i en "rød alarm"-mobilisering, hvor de leder kampen for at finde en vej frem. Den rapport vil blive offentliggjort her i morgen.

I mellemtiden kan man, som om ens liv – og mange andre liv – afhang af det, studere kernen i løsningen, begyndende med den 14 minutter lange videooversigt om "Oase-planen", og sprede den vidt og bredt. Når først denne verden får vendt den rigtige side opad, vil man måske undre dig over, hvorfor vi ikke gjorde det noget før.

Foto: Credit: ICJ

Hvor er opråbet? Vil det komme, når det er for sent?

Den 20. marts 2024 (EIRNS) – Natten til den 17. marts advarede den russiske præsident Vladimir Putin om, at en direkte militær konflikt mellem Rusland og de USA-ledede NATO-tropper i Ukraine ville betyde, at planeten kun var et skridt fra en atomar Tredje Verdenskrig. Putin svarede på en journalists spørgsmål om den franske præsident Emmanuel Macrons kommentarer den 26. februar om, at det ikke kunne udelukkes, at NATO's landtropper ville blive indsat i Ukraine. Putin, hvis valgsejr netop var blevet bekræftet, var kortfattet med hensyn til, hvad dette ville indebære:

“Det er klart for alle, at dette vil være ét skridt fra en total Tredje Verdenskrig. Jeg tror næppe, at nogen er interesseret i dette.” Og han understregede endnu en gang: “Jeg har sagt det igen og igen, og jeg gentager det. Vi er for fredsforhandlinger, men ikke blot fordi fjenden løber tør for kugler.”

To dage senere, den 19. marts, rapporterede Putins direktør for den russiske efterretningstjeneste, Sergej Naryshkin, at Frankrig allerede var i gang med at forberede sådanne troppeindsættelser: “Ifølge oplysninger fra den russiske SVR (Efterretningstjeneste for Udenrigsanliggender) er en styrke, der skal sendes til Ukraine, allerede ved at blive forberedt. I første omgang vil det omfatte omkring 2.000 soldater.... Det vil således blive et legitimt prioriteret mål for angreb fra de russiske væbnede styrker. Det betyder, at det vil lide samme skæbne som alle de franskmænd, der nogensinde er kommet til den russiske del af verdenen med et sværd,” understregede Naryshkin.

Naryshkin gentog den pointe, Putin kom med i sin årlige tale til den føderale forsamling den 29. februar: "De må i sidste ende forstå, at vi også har våben ... der kan ramme mål på deres territorium. Og de bør forstå, at det, de gør nu for at skræmme hele verden, er at risikere en konflikt med atomvåben, som betyder civilisationens undergang. Er de klar over hvad det indebærer?"

Reaktionen fra Frankrig, USA og NATO som helhed på Ruslands gentagne bøn om fornuft har været skræmmende på grund af de strategiske følgevirkninger af deres rene selvmorderiske vanvid. De vestlige nationer taler nu åbent om at indsætte NATO-tropper i direkte kamp mod Rusland.

Stabschefen for den franske hær, general Pierre Schill, skrev en kronik i Le Monde den 19. marts, hvor han sagde, at "Den franske hær er klar... Den franske hær forbereder sig på de hårdeste konflikter." Han sagde, at Paris kunne samle en division på 20.000 tropper inden for 30 dage og en hær på 60.000 ved at gå sammen med divisioner fra andre NATO-allierede, og mindede om at Frankrig er afhængig af sit atomarsenal til sit forsvar.

Samme aften gav den franske oberstløjtnant Vincent Arbarétier (pensioneret) en kort briefing på fransk TV "Direct LCI" om forslaget om at samle franske tropper langs Dnieper-floden i Ukraine for at deltage i de militære kampe mod Rusland. Intervieweren spurgte: "Ville det ikke blive betragtet som en provokation af Rusland?" svarede Arbarétier skråsikkert: "Absolut ikke, for det tvinger Rusland til at diskutere, mens vi er i en ligeværdig position. Det vil sige, at vi har soldater, vi er en atommagt."

Den 19. marts var den amerikanske forsvarsminister, Lloyd Austin, også på Ramstein Air Base i Tyskland til et møde i Ukraine Defense Contact Group, hvor han gentog den amerikanske politik om, at hvis Ukraine taber mod Rusland, så vil NATO selv snart være i krig med Rusland. Dagen før havde

forsvarsministrene fra Tyskland og Polen, henholdsvis Boris Pistorius og Władysław Kosiniak-Kamysz, mødtes lige uden for Warszawa, hvor de meddelte, at Tyskland og Polen i fællesskab vil oprette en hurtig udrykningsstyrke ved EU's østlige grænse, der skal starte med 2.500 soldater hver.

Tro ikke et øjeblik, at regeringerne i NATO-landene ikke er så skøre – det er de. Og de er desperate på grund af deres kollapsende system. For over to år siden sagde de samme regeringer, at der slet ikke ville blive sendt våben til Ukraine – og så blev de sendt. Senere svor de, at der ikke ville blive sendt mellemdistancemissiler – og så blev de sendt. Derefter lovede de, at de ikke ville sende Leopard- og Abrams-kampvogne – og nu er de der også. I dag diskuterer de aktivt at sende langtrækkende Taurus-missiler til Ukraine, som kan ramme dybt ind på russisk territorium, og at indsætte egentlige NATO-tropper i kamp mod russiske soldater. Hvor lang tid går der, før det også bliver virkelighed?

Hvis vi endnu en gang venter på at “se, om det sker”, vil det sandsynligvis være for sent at gøre noget ved det. Tiden til et verdensomspændende opråb er nu! Tiden til at forene fredsbevægelsen i alle lande er nu! Det er nu, vi skal vågne op og indse, at vi kun er “et skridt fra en fuldstændig tredje verdenskrig “!

Den Internationale Fredskoalition er i rødt alarmberedskab og mobiliserer på alle tænkelige ikke-voldelige måder for at sikre, at det organiserede internationale opråb kommer nu, før det er for sent. Deltag i IPC's kommende 42. ugentlige møde fredag den 22. marts kl. 12 EDT (kl 18 dansk tid), og få alle dine familiemedlemmer, venner og kontakter til at gøre det samme.

Foto: Credit: NATO

Glasset er halvt fuldt, eller hvordan man overvinder kynisme

Den 19. marts 2024 (EIRNS) – For at overleve kan verden blive nødt til at håndtere en ondartet form for kynisme.

I går bragte FN den seneste opdatering med detaljerede oplysninger om hungersnød, sult og dødsfald i Gaza. Der er en tilsyneladende manglende evne hos det vestlige publikum og ledere til at forstå, hvad der sker med 2,3 millioner sjæle, når der fra den anden uge i oktober lukkes for vand, mad, elektricitet og medicin i ugevis. Måneder, hvor 80-90% af befolkningen blev fordrevet fra deres hjem og boede i teltlejre eller på gaden, ville uundgåeligt resultere i massive infektioner og sygdomme.

FN's Fødevare- og Landbrugsorganisation (FAO) advarer for første gang ikke om en begyndende hungersnød. Den rapporterer, at det nordlige Gaza nu befinder sig i en hungersnød; at over 70% af de 2,3 millioner palæstinensere i Gaza står over for "katastrofal sult; og at kun en øjeblikkelig våbenhvile, der muliggør massive leverancer af fødevarehjælp, kan forhindre en nært forestående død." De anslår, at 450 mennesker om dagen kan dø, ikke af kugler, men en langsommere, mere pinefuld død, af underernæring, sygdom og sult.

Selv den ofte afstumpede Josep Borrell, EU's udenrigspolitiske chef, formåede at læse rapporten korrekt (på gårsdagens konference i Bruxelles om hjælp til Gaza) og erklærede: "I Gaza er vi ikke længere på randen af hungersnød. Vi er i en tilstand af hungersnød."

Som var det et spørgsmål om at redde sultende mennesker i en koncentrationslejr, styrter man ind med al den militære styrke, mad og medicin, det medicinske personale osv., der er brug for. Standarden blev formuleret af Jeremy Laurence, rådgiver for FN's højkommisær for menneskerettigheder, Volker Türk: "Israel har som besættelsesmagt pligt til at sikre, at befolkningen får mad og lægehjælp, der svarer til deres behov, og til at lette humanitære organisationers arbejde med at levere denne hjælp."

Som Sydafrikas udenrigsminister, Grace Naledi Pandor, forklarede i dag til Washington, D.C.: "Israel har ignoreret de midlertidige foranstaltninger, og vi ser nu massesult og hungersnød for øjnene af os... Jeg tror, at vi som menneskehed er nødt til at betragte os selv med rædsel..." Sydafrika nægtede at vende det blinde øje til. Mærkeligt nok var de så heldige at have lidt under apartheids enorme uretfærdighed, og åbenbart at have formet deres identitet omkring noget, der er nødvendigt i en verden med så vedvarende rædsler. Der var en stålsat menneskelighed over Pandors afvisning af at vige tilbage i lyset af grimhed eller endog ondskab.

Endelig, i en beslægtet udvikling, oplæste FN's generalsekretær, António Guterres, oprørsloven for verdens atomvåbenmagter i går ved FN's Sikkerhedsråds åbne debat om atomnedrustning: "I dag mødes vi på et tidspunkt, hvor geopolitiske spændinger og mistillid har øget risikoen for atomkrig til det højeste punkt i årtier. Dommedagsuret tikker højt nok til, at alle kan høre det. Fra akademikere og civilsamfundsgrupper, der opfordrer til en afslutning på det atomare vanvid." Menneskeheden kræver et skridt tilbage fra afgrunden. "Og hvad er svaret? Stater, der besidder atomvåben, er fraværende ved dialogbordet. Investeringerne i krigens redskaber overgår investeringerne i fredens redskaber. Våbenbudgetterne vokser, hvorimod budgetterne til diplomati og udvikling skrumper."

Dialogen må dreje sig om at værdsætte og udvikle befolkninger

på baggrund af deres færdigheder, deres talenter, deres genialitet. En kynisk "hund æder hund"-mentalitet, hvor det at komme frem kræver, at man skubber andre ned, har ført os til et forfærdeligt spørgsmål af hungersnød, død og atomudryddelse.

Pandor var i dag forfærdet over noget af opførslen i den amerikanske kongres, men i stedet for at fordømme USA og andre atomvåbenmagter, stillede hun spørgsmålet: "Hvordan bidrager de magtfulde til det fælles bedste?... Men jeg tror på, at når man har indflydelse og ressourcer, så bør man bruge dem til at opbygge et større gode..."

Dialogen om "diplomati og udviklingsbudgetter", faktisk om opblomstringen af ørkenerne i Israel og Gaza, i Nordafrika, i Saudi-Arabien osv., opbygges dag for dag omkring den kommende Schiller Institut-konference den 13. april om "Oase-planen: LaRouche-løsningen for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og for hele Sydvestasien." Det kræver optimisme.

Hver dag, hver time, som rædselsshowet i Gaza (Haiti, Sudan osv.) udspiller sig, æder kynismen billedet af mennesker som skabt i deres Skabers levende billede. Ved at gøre en indsats for at afslutte rædselsshowet opbygger man optimisme, den slags stålsat optimisme, som Naledi Pandor udviser i dag. Og det hjælper at se glasset halvt fyldt, hvis der er frisk, rent vand.

Foto: Ivan Radic/CC2.0

Putin advarer om risikoen for

Tredje Verdenskrig

18. marts 2024 (EIRNS) – I en kommentar til journalister i går aftes, efter at hans valgsejr var blevet bekræftet, advarede den russiske præsident Vladimir Putin om, at en direkte konflikt mellem Rusland og den USA-ledede NATO-militæralliance ville betyde, at planeten var et skridt væk fra Tredje Verdenskrig, et scenarie, som næppe nogen ønsker. Putin svarede på [et spørgsmål] (<https://www.reuters.com/world/europe/putin-warns-west-russia-nato-conflict-is-just-one-step-ww3-2024-03-17/>) fra Reuters om den franske præsident Emmanuel Macrons kommentarer den 26. februar om ikke at udelukke indsættelsen af NATO-tropper på landjorden i Ukraine i fremtiden. Som svar sagde Putin: "Alt er muligt i den moderne verden."

"Det er klart for alle, at dette vil være et skridt nærmere en total Tredje Verdenskrig. Jeg tror næppe, at nogen er interesseret i dette," sagde Putin videre. Han tilføjede dog, at NATO-militærpersonale allerede var til stede i Ukraine, og sagde at Rusland havde opfanget, at der blev talt både engelsk og fransk på slagmarken. "Der er ikke noget godt i dette, først og fremmest for dem, fordi de dør der og i stort antal," sagde han.

Putin sagde, at han ville ønske, at Macron ville holde op med at forsøge at forværre krigen i Ukraine, men i stedet ville spille en rolle for at opnå fred: "Det ser ud til, at Frankrig kan spille en rolle. Alt er ikke tabt endnu."

"Jeg har sagt flere gange, og jeg siger det igen. Vi er for fredsforhandlinger, men ikke bare fordi fjenden er ved at løbe tør for kugler," sagde Putin. "Hvis de virkelig, seriøst, ønsker at opbygge fredelige, gode naboskabsrelationer mellem de to stater på lang sigt, og ikke blot holde en pause i oprustningen i 1,5-2 år."

[Putin blev også spurgt](<https://www.youtube.com/watch?v=zLEUw0WwzV8>), om han anså det for nødvendigt at indtage Ukraines Kharkiv-region. Han svarede, at hvis angrebene fra Ukraine fortsatte, ville Rusland skabe en bufferzone ud af mere ukrainsk territorium for at forsvare russisk territorium. "Jeg udelukker ikke, at vi i lyset af de tragiske begivenheder, der finder sted i dag, på et tidspunkt, når vi finder det passende, vil blive tvunget til at skabe en slags 'sanitær zone' i de områder, der i dag er under Kiev-regimet," sagde Putin.

Foto: Wikimedia Commons

‘Skt. Patricks visdom’: Udvikling er vejen til fred

Den 17. marts 2024 (EIRNS) – Det er for tidligt at fastslå, at irsk-amerikanske borgere vender sig mod præsident Joe Biden i samme grad som arabisk-amerikanere og studerende gør det. Men protester og "alternative St. Patrick's parader for Palæstina" i New York og Philadelphia viser, at den intense støtte til Palæstina i selve Irland smitter af på irsk-amerikanere.

På trods af regeringens meget langvarige afhængighed af amerikanske politiske ledere, konkurrerer Irland med Sydafrika i sine krav om øjeblikkelig våbenhvile og sin fordømmelse af Israels folkemorderiske handlinger i Gaza. Demonstrationer i Dublin i slutningen af februar involverede mere end 100.000 mennesker (1,5-2% af den irske befolkning). Ved Bidens fejring af St. Patrick's Day i Det Hvide Hus deltog kun Leo Varadkar, den irske republiks Taoiseach eller førsteminister; andre ledere i delegationen, herunder Nordirlands førsteminister,

Michelle O'Neill, og Sinn Fein-leder Mary Lou McDonald, udeblev. Irish-Americans for Palestine havde opfordret delegationen til at boykotte Det Hvide Hus på Skt. Patricks Dag.

“Det er utroligt, hvor meget tingene kan ændre sig på et år,” sagde Aodhán Ó Ríordáin, et medlem af Dáil eller den irske republiks underhus, som bød Biden velkommen i april 2023 for at tale til begge parlamentets kamre, hvor den amerikanske præsident af irsk afstamning blev hyldet. Ó Ríordáin fortalte CBS News den 16. marts. “Hvis det skete i dag, ville der ikke være nogen i kammeret... Det vi ser er en meget veludstyret, velbevæbnet og magtfuld nation, der udøver hævn over et meget betrængt folk.”

Irlands justitsminister, Rossa Fanning, gav en af de stærkeste fordømmelser af Israels “krigsforbrydelser” i Gaza til den offentlige høring ved Den Internationale Domstol den 22. februar, og opfordrede EU til ikke at indgå økonomiske aftaler med Israel, før der er skabt retfærdighed i Palæstina.

Historien om, hvordan irerne endelig afsluttede og derefter kom sig efter et britisk folkemord, fortæller os, hvorfor Irland støtter palæstinenserne nu; men endnu vigtigere, hvorfor Schiller Instituttets skitse til økonomisk udvikling, Oase-planen, er så afgørende for at opnå fred i Sydvestasien.

Begyndende med den irske hungersnød i 1845-1850 – lavpunktet i århundreders britiske bestræbelser på at reducere irerne til slaver eller udrydde dem – faldt Irlands befolkning uafbrudt i 75 år, og i 1920 havde den mistet mere end halvdelen af befolkningen på 6-7 millioner i 1840 og var faldet til 3 millioner! Hvad gjorde en ende på den katastrofe i begyndelsen af 1920'erne?

For det første, Sinn Feins boykot-, importsubstitutions- og selvindustrialiseringspolitik, partiet, der blev grundlagt blot 18 år før, det i 1922 tilkæmpede sig en suveræn republik

Irland fra briterne. Sinn Fein baserede sig på den amerikanske systemøkonom Friedrich Lists værker. Den irske republik erstattede boykot af britiske varer med stærke toldsatser op gennem 1950'erne.

For det andet vedtog republikken Irland straks en national plan for udvikling af vandværker og infrastruktur, Shannon River Scheme, som blev gennemført på kort tid og afsluttet i 1929. Shannon River Scheme var en værdig forgænger til det amerikanske Tennessee Valley Authority og var måske det første integrerede nationale elektricitetssystem i verden. Med en installeret kapacitet på omkring 90 megawatt elektrificerede det hele landet. Det blev konstrueret af Siemens, udtænkt af den irske Siemens-ingeniør Dr. Thomas McLaughlin og finansieret af en femtedel af hele den irske republiks budget i syv år fra 1923-29.

Fra 1920'erne og frem steg Irlands befolkning igen, først langsomt, men i det 21. århundrede nåede den op på 6 millioner, en befolkning, der nu har adgang til en standard på 6.000 kilowatt-timer elektricitet pr. indbygger pr. år.

Den økonomiske udvikling, som Shannon River Scheme og andre mindre projekter gav, var afgørende for at stabilisere perioden med en "to-statsløsning" (Republikken og Ulster), som mildest talt var meget urolig. Først med Langfredags-aftalen i 1998 blev to-statsløsningen formelt anerkendt af begge parter, og der blev åbnet op for muligheden for en eventuel enhed.

Økonomisk udvikling er den vigtigste vej til fred. Tilmeld og organisér for Schiller Instituttets internationale online-konference den 13. april, "Oase-planen: LaRouche-løsningen for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og for hele Sydvestasien."

Foto: St. Patrick's Day in Pittsburgh, PA. Credit: Kate Daher Facebook page

Zepp-LaRouches tale ved Den Internationale Fredskoalitions møde : Strategisk overblik

15. marts 2024 (EIRNS) – De indledende bemærkninger, som Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren af Schiller Instituttet og initiativtageren til Den Internationale Fredskoalition, kom med i dag til IPC's 41. møde, udgør et fremragende strategisk overblik:

Helga Zepp-LaRouche: Lad mig først og fremmest byde jer alle velkommen. Krigsfaren er tydeligvis ikke blevet mindre, og en af dem, der har udtrykt det klarest, var pave Frans, som for næsten to uger siden opfordrede ukrainerne til at hejse det hvide flag og have modet til at forhandle en løsning på plads med Rusland. Det har skabt en utrolig storm i mainstream-medierne, som beskylder paven for at opfordre til overgivelse og fordreje det, han sagde, på forskellige måder. Da kardinal Parolin, som er en slags udenrigsminister i Vatikanet, så forklarede, hvad paven havde sagt, fordrejede mainstreammedierne det igen og sagde, at Vatikanet trækker i land, at han korrigerer paven. Det gjorde han overhovedet ikke. Kardinal Parolin satte bare andre ord på ved at sige, at "risikoen for, at verden er på vej mod en fatal atomkrig, er reel." Jeg tror, det er præcis det, vi står over for lige nu. En af dem, der angreb paven, var Josep Borrell, EU's såkaldte udenrigsminister, som sagde, at paven gik ind i en have, hvor han ikke var inviteret. Borrell har alle disse mærkelige billeder af en have; han mener, at Europa er en have, og resten [af verden] er en jungle, så det er ikke helt klart,

hvad han mente med denne udtalelse.

I en meget vigtig relateret udvikling, hvor vi virkelig er på kanten af at krydse den røde linje, hvor udviklingen mod atomkrig kan tage afgørende skridt, er opstillingen af Taurus-krydsermissilet, hvor oppositionen i Tyskland endnu en gang havde forsøgt at få en afstemning i Forbundsdagen, som heldigvis blev afvist. Men det er ikke en grund til at være rolig, for de vil helt sikkert forsøge igen, og selve regeringskoalitionen var fuldstændig splittet.

Peskov, talsmand for Kreml, angreb den måde, Washington havde fordrejet det interview, som Putin havde givet til RIA Novosti den 13. marts, hvor han meget klart tilkendegav, under hvilke betingelser Rusland ville bruge atomvåben. Ifølge Peskov blev dette derefter fordrejet af Karine Jean-Pierre, som er pressesekretær i Det Hvide Hus, som sagde, at Putin havde brugt hensynsløs retorik og truet med brug af atomvåben. Det gjorde han ikke, og det korrigerede Peskov; han sagde, at det, Putin sagde, var, hvad grundene ville være, hvis Rusland ville gøre brug af atomvåben. Nemlig, at hvis Ruslands eksistens er på spil og truet, vil Rusland under disse forhold, selv hvis det kun er en konventionel krig, ty til atomvåben. Det er tydeligvis ikke Rusland, der presser på; det er NATO og Vesten, der kører det ud over kanten. Naturligvis udelod denne talsmand fuldstændig, hvad Putin også havde sagt, nemlig at hverken han eller nogen anden i den russiske ledelse på noget tidspunkt havde overvejet at bruge atomvåben i Ukraine. Så det hænger stadig i luften.

Fra tysk side er bremserne foreløbig trukket. I dag er der et meget vigtigt møde med Macron og Scholz og Polens [premierminister] Tusk. Så jeg ved ikke, hvad der kommer ud af det, men Macron presser stadig på for, at NATO-tropper potentielt skal indsættes i Ukraine; hvilket Scholz heldigvis indtil videre modsætter sig. Men det hele hænger i en tynd tråd, for hvis der skulle opstå en regeringskrise, og oppositionen kommer til, er de fulde af høge, som intet

hellere ville end at indsætte Taurus-krydsermissiler. Så den situation er stadig ekstremt skrøbelig.

Den anden store krise, i Sydvestasien, er også meget ustabil og skrøbelig. Den nye udvikling er helt klart, at senator Chuck Schumer for nylig gik ud og krævede, at Netanyahu skulle træde tilbage, og at der skulle afholdes nyvalg i Israel. Han beskyldte Netanyahu for ikke at tjene Israels sikkerhed ved at gøre Israel til en pariastat. Det er ret interessant, for Schumer har aldrig tidligere sagt et ord imod Israel. Det kan være en reaktion på det, Netanyahu sagde på AIPAC-mødet [American Israel Public Affairs Committee] den 12. marts; nemlig at der ikke er noget alternativ til total sejr, hvilket betyder, at kampen vil fortsætte, indtil den sidste Hamas-person er udryddet. Så det er stadig uvist. Men alle disse udviklinger har allerede forårsaget en næsten uoverstigelig kløft mellem landene i det Globale Syd og det såkaldte kollektive Vesten. Man kunne se det på en fælles pressekonference, som kansler Scholz netop har holdt sammen med Malaysias premierminister Anwar Ibrahim, hvor Scholz gentog sin vante holdning om, at den tyske politik over for Israel ikke har ændret sig, at de har ret til selvforsvar, humanitær hjælp, frigivelse af gidsler, en tostatsløsning; men dybest set ikke sagde noget af relevans der. Til det svarede premierminister Anwar – og det giver en fornemmelse af, hvordan resten af verden opfatter det – han sagde: “Hvordan kan I nogensinde finde en løsning, hvis I er så ensidige? Hvad med de 60 års grusomheder? Hvad med bosætternes opførsel? Er det ligegyldigt? Hvor har vi smidt vores menneskelighed hen? Hvorfor har du denne dømmende holdning? Fordi palæstinenserne er farvede? Fordi de har en anden religion? Hvad med de tusinder og atter tusinder af mennesker, siden Nakba fandt sted i 1948?” For en premierminister at sige til en kansler og de facto anklage ham for racisme – “Er det, fordi de er farvede?” Det giver dig en fornemmelse af, hvorfor du ikke kan finde en løsning, hvis du er ensidig. Hvis man kræver en diplomatisk løsning, betyder det ikke, at den ene eller den

anden side har ret; det betyder bare, at hvis man ikke erkender, at en fortsættelse af drabene vil føre til en katastrofe for os alle, og det har alle de kritikere, der kritiserer dem, der kræver en diplomatisk løsning, fuldstændig udeladt.

Vi fra Den Internationale Fredskoalition og Schiller Instituttet vil noget mere. Vi mener, at kun hvis man ændrer de underliggende aksiomer, det paradigme, der får folk til igen og igen at komme med geopolitiske såkaldte løsninger; at kun hvis man ændrer det og går over til en helt anden tilgang, som det vi foreslår med Oase-planen for Sydvestasien. Det sydvestasiatiske økonomiske udviklingsprogram, som bør omfatte alle lande, ikke kun Israel og Palæstina, men Irak, Afghanistan, Syrien, Yemen og alle de lande, der er blevet ødelagt af de endeløse krige, de skal genopbygges. Og der skal findes en fælles platform, så alle har en fremtid, og de kan forholde sig til et fælles bedste som vejen til at komme ud af dette hul.

Nu har jeg nogle gode nyheder. Nemlig at Det Palæstinensiske Selvstyres ambassadør i Danmark, professor Dr. Manuel Hassassian, som er karrierediplomat, har en lang og fremragende akademisk karriere bag sig, også i USA. [Han var leder af Bethlehem Universitet på Vestbredden, og var uddannet og professor ved mange universiteter i Mellemøsten, USA og Europa-redaktør]. Han er kommet ud med et fremragende interview, hvor han fuldstændig bakker op om Oase-planen. Jeg synes, vi skal bruge det interview til at få flere mennesker til at deltage i vores konference den 13. april. Så jeg synes, der er mange andre håbefulde tegn på, at folk virkelig tager godt imod ideen. Så selv om vi ikke bør være mindre opmærksomme på faren, som man kan sige stiger dagligt, er det også klart, at hvis der handles beslutsomt, er der håb om, at vi kan vende situationen. Det var egentlig det, jeg ville sige.

Foto: Schiller Institute

Schumer meddeler Bibi: “Du er blevet fundet utilstrækkelig

Den 14. marts 2024 (EIRNS) – Efter “MacBibi” Netanyahus AIPAC-tale den 12. marts stod det klart for selv de mest velvillige, at han måtte gå. Rasende over rapporten Annual Threat Assessment of the U.S. Intelligence Community fra 2024, som sagde, at “mistilliden til Netanyahus evne til at regere er blevet dybere og bredere i offentligheden fra det i forvejen høje niveau før krigen, og vi forventer store protester, der kræver hans afgang og nyvalg,” fortalte kong Bibi de forsamlede: “Sandheden er, at Israels befolkning i overvældende grad støtter den politik, som jeg og min regering har lagt frem. De støtter i overvældende grad behovet for en total sejr. Overvældende. De er i overvældende grad imod ideen om at få en palæstinensisk stat proppet ned i halsen.”

Senator Chuck Schumer, som repræsenterer Wall Street, City of London og deres anglofile del af “efterretningssamfundet”, samt i øvrigt et parti, som står til nederlag ved valget i november, var ikke overvældet. Han talte i 40 minutter i det amerikanske senat og opfordrede Netanyahu til at træde tilbage: “Jeg mener også, at premierminister Netanyahu er faret vild ved at lade sin politiske overlevelse gå forud for Israels bedste interesser... Han har været alt for villig til at tolerere de civile tab i Gaza, som får støtten til Israel i hele verden til at falde til et historisk lavpunkt. Israel kan ikke overleve, hvis det bliver en paria, udstødt... På dette kritiske tidspunkt mener jeg, at et nyvalg er den eneste måde at muliggøre en sund og åben beslutningsproces om Israels fremtid, på et tidspunkt hvor så mange israelere har mistet tilliden til deres regerings udsyn og retning.”

Victoria Nuland modtog denne nyhed i sidste uge; Netanyahu modtager den i denne uge. "Der er en grænse for tyrannens magt", især hvis tyrannen er så begrænset som disse to. Bag denne grænse ligger en højere magt, idéernes magt, som f.eks. de idéer, der blev bekendtgjort i Den amerikanske Uafhængighedserklæring og USA's forfatning.

LaRouches Oase-plan- rejser hovedspørgsmålet: "Er menneskeheden moralsk i stand til at overleve?" Mens Frankrigs tåbelige Macron, som delvist giver Putin skylden for, at Frankrig uden videre er blevet smidt ud af sine tidligere afrikanske kolonier, foreslår at indsætte franske og andre tropper i krigen i Ukraine officielt, i stedet for ulovligt og hemmeligt, skønt han hele tiden hævder, at "de ikke rigtig er der for at kæmpe", advarer Vatikanets kardinalstatssekretær Pietro Parolin om atomar optrapning: "Risikoen for en skæbnesvanger 'retning mod atomkrig er en virkelig risiko... Jeg tror snarere, at de forskellige aktører i denne tragiske situation vil forskanse sig yderligere i deres egne interesser, og undlade at gøre hvad de kan for at opnå en retfærdig og varig fred."

Der er brug for visionære – folk som den tyske statsmand Walter Rathenau, udenrigsministeren, der i 1922 afviste enhver økonomisk eller territorial fordring fra den tyske regering på nationen Rusland, som dengang udgjorde den nydannede Union af Socialistiske Sovjetrepublikker. Sovjetunionen svarede igen, og de underskrev Rapallo-traktaten den 16. april 1922. Rathenaus syn på økonomisk politik var, at "vi er her ikke for at besidde, ikke for at have magt, heller ikke for at være lykkelige: Vi er her, så vi kan belyse de guddommelige elementer i den menneskelige ånd."

Rathenau blev myrdet to måneder senere, selv da Hjalmar Schacht, den fremtidige finansminister i Det Tredje Rige, blev sponsoreret af brødrene John Foster og Allen Dulles til at gøre det stik modsatte – at plyndre Tyskland gennem en række råstofmonopoler, som blev til karteller som IG Farben,

arkitekterne bag dødslejren Auschwitz. Deres ideer om økonomi udsprang af en "dyrisk" opfattelse af menneskeheden, som det ses i nutidens igangværende etniske udrensning af Gaza, sammenholdt med de samtidige møder i USA for at sælge fast ejendom i Israel – herunder i de ulovlige bosættelser på Vestbredden.

Der er imidlertid en reaktion på vej for "moralisk egnethed til at overleve". Demonstrationer har haft held til at stoppe nogle af disse såkaldte land-udsalgsmøder. Mandag aften erklærede Oscar-vinderen Jonathan Glazer, der har skrevet og instrueret Holocaust-dramaet "The Zone of Interest", sammen med producenterne James Wilson og Len Blavatnik: "Lige nu står vi her som mænd, der afviser, at deres jødiskhed og Holocaust er blevet kapret af en besættelse, som har ført til konflikt for så mange uskyldige mennesker, hvad enten det er ofrene for den 7. oktober i Israel eller det igangværende angreb på Gaza." Det skaber et potentielt Army-McCarthy Hearings/"Have You No Shame?"-øjeblik for ADL og deres årtier lange misbrug og udnyttelse af bagvaskelsen "antisemitisme" som våben.

Indtil nu er det endnu ikke blevet tilstrækkeligt værdsat, hvor mange liv, der ikke er blevet reddet, hvor meget rigdom, der ikke er blevet udviklet, og hvor mange opdagelser, der ikke er blevet gjort, på grund af bagvaskelsen af Lyndon LaRouche som "antisemit". LaRouche skulle afskrækkes fra at afsløre, som han havde gjort i sin berømte debat med økonomen Abba Lerner i 1971, den fascistiske økonomiske afindustrialiserings- og affolkningspolitik, som Wall Street og City of Londons skabning, Hjalmar Schacht, står bag. Denne politik og dens menneskesyn er grundlaget for de nuværende krige. LaRouches Oase-plan, især dens videoversion, og Zepp-LaRouches "Ti principper"-manifest for menneskeheden er løsningen til at ændre regeringsledelsen, til at gøre den menneskelig igen.

Billede: Flickr: Gregory Hauenstein

For at opløfte Vesten, så spark til aksiomerne!

Den 10. marts 2024 (EIRNS) – “Den himmelråbende uduelighed i et kvart århundrede med vestlige militære interventioner burde have lært os noget. Tilsyneladende ikke.”

Sådan afsluttede den britiske klummeskribent Simon Jenkins en kronik, der blev bragt i London-avisen Guardian den 5. marts. Ligesom dem der har hævdet, at præsident Joe Bidens “State of the Union” var “en af de bedste nogensinde”, kan forbløffede militær- og “efterretnings”-officerer, der stadig støtter “vores Ukraine-politik”, såvel som de kriminelle finansinteresser, der profiterer af den, herunder cyber-virksomhedsverdenen i Silicon Valley og dens derivater, ikke afvise deres mere end fire årtiers psykologiske (og monetære) investering i en “revolution i militær-finansielle anliggender”, der udelukkende har formålet at placere verden på tærsklen til atomkrig.

“Men efterhånden som konflikten i Ukraine har nået et forudsigeligt dødvande, har NATO’s strategi mistet sin sammenhængskraft. Dette er tidspunktet, hvor sådanne krige kommer ud af kontrol,” bemærkede Jenkins også. Men der er ikke noget dødvande: Rusland vil konsolidere dets allerede åbenlyse militære sejr over Ukraine, med mindre NATO – det vil sige USA – begynder at starte en atomkrig. Forhandlinger er i Ukraines interesse – paven har påpeget dette i et interview den 9. marts, hvor han udtalte: “Når man ser, at man er besejret, at tingene ikke går godt, er det nødvendigt at have modet til at forhandle.

Forhandlinger er indtil nu blevet afvist af Ukraines

magthavere. Og derfor er NATO-krigen med Rusland, som Jenkins antyder, ved at komme ud af kontrol, takket være genierne i USA's udenrigsministerium og Storbritanniens MI6, som arrogant og aksiomatisk er ude af stand til at forstå, at den netop gør det. Selv om det er en velkommen beslutning, at fjerne Victoria Nuland, fjerner det ikke den institutionelle forpligtelse til de fejlslagne aksiomer, hun repræsenterede.

Det er anglosfærens dysfunktionelle, uigenkaldeligt bankerotte finanssystem, snarere end Rusland, der stræber efter at gennemføre total krig. Det er vigtigt, at LaRouche-kræfterne og ligesindede foretager denne aksiomatiske korrektion i tankegangen hos de borgere, der ønsker at overleve den nuværende krise, ved at ændre deres lige så fejlbehæftede tankegang. Det betyder ikke, at atomkrig er ønskværdigt. Det betyder, at bortset fra at ændre kurs, erklære en systemisk konkursbehandling og foreslå en ny "platform" med avanceret minedrift, produktion, landbrug og infrastruktur, så er der ingen måde at afværge tilskyndelsen til nytteløst at forsøge at "bevare systemet" gennem total krig.

Den bedste og måske eneste effektive måde at åbne en sådan vej ud af det atomare helvede, der involverer Vesten, det Globale Syd og BRIKS-Plus-nationerne i et fælles projekt for fred, er LaRouches Oase-plan. Den 13. april vil Det internationale Schillerinstitut, i samarbejde med Den internationale Fredskoalition og andre organisationer, indkalde til en konference, "Oase-planen: LaRouches løsning for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og for hele Sydvestasien." Med mindre en række af principper for en ny strategisk og udviklingsmæssig arkitektur, såsom Helga Zepp-LaRouches Ti Principper, fremlægges snarligt, der gør det muligt for Vesten at komme ud af sit kulturelle forfald i det sidste halve århundrede, vil atomkrig, påbegyndt, ikke af Rusland eller Kina, men af London og Washington, opstå. De falske aksiomer, hvis de ikke ændres, vil gøre den uundgåelig.

La Scala-artister kræver 'våbenhvile' fra scenen

Den 10. marts 2024 (EIRNS) – Her er en video offentliggjort den 9. marts i Open Online af Alessandro Landini, som skriver: “Før showets start i aften kom arbejderne på La Scala, repræsentanter for de forskellige brancher, musikere, op på scenen for at kræve en våbenhvile i Mellemøsten. Bag dem åbnede tæppet sig og afslørede et stort banner med ordene ‘Våbenhvile’ [‘Cessate Il Fuoco’], som blev mødt med varme klapsalver fra publikum. Gestussen fandt ikke overraskende sted før Madina, en ballet, der fortæller historien om en tjetjensk pige, som vælger ikke at detonere det sprængstofbælte, hun bærer rundt om livet, for ikke at dø eller dræbe. Billeder og videoer er begyndt at cirkulere på de sociale medier. Her er billederne taget af Alessandro Lanzani.”

Et Facebook-opslag med et stillbillede af banneret præciserer, at demonstrationen var organiseret af La Scalas fagforeninger. Opslaget lyder: “Tillykke til Scala de Milan, hvor ALLE ansatte har indvilliget i at sprede et banner i begyndelsen af programmet, der opfordrer til våbenhvile i Gaza!” Scala-personalet på scenen inkluderede medlemmer af orkestret, ballerinaen, teknikerne, syerskerne, instruktøren.”

I en tidligere intervention viste en palæstinensisk gruppe blandt publikum et banner, der krævede “Stop folkemord”. Men denne demonstration blev foretaget af La Scalas kunstnere og arbejdere selv, på scenen. Pressen rapporterer selvfølgelig ikke om det.

Pave Frans råder Ukraine til at udvise mod til at forhandle

Den 10. marts 2024 (EIRNS) – Radio Télévision Suisse (RTS) offentliggjorde den 9. marts dele af et interview med pave Frans, som vil blive sendt i sin helhed den 20. marts i kulturprogrammet “Cliché”, rapporterede Vatican News samme dag.

Intervieweren spurgte: "I Ukraine opfordrer nogle til at vise modet til at overgive sig, til at vise det hvide flag. Men andre siger, at det ville legitimere den stærkeste part. Hvad mener De?"

Pave Frans svarede: "Det er én fortolkning. Men jeg tror, at den stærkeste er den, som ser situationen, som tænker på folket, som har det hvide flags mod til at forhandle. Og i dag er forhandlinger mulige med hjælp fra internationale magter. Ordet "forhandle" er et modigt ord. Når man ser, at man er besejret, at tingene ikke går godt, er det nødvendigt at have modet til at forhandle. Man skammer sig måske, men hvor mange dødsfald vil det ende med? Forhandl i tide; led efter et land, der kan mægle. I dag, for eksempel i krigen i Ukraine, er der mange, som ønsker at mægle. Tyrkiet tilbyder at gøre det. Og andre. Skam jer ikke over at forhandle, før tingene bliver værre."

Ifølge den tyske version af Vatican News er det første gang, at paven direkte taler om Ukraines nederlag.

Paven har altid tilbudt at hjælpe personligt med at forhandle fred i både Ukraine og i Israel-Palæstina-konflikten. Om Israel/Palæstina sagde Frans i interviewet, at han skrev et brev til "jøderne i Israel" for at reflektere over denne situation. Forhandlinger er aldrig en kapitulation. Det er modet til ikke at drive landet ud i selvmord. Han talte også om sit daglige telefonopkald til menigheden i Gaza, hvor 600 mennesker har fundet tilflugt og har diskuteret deres situation med ham. Dette er en militær krig og en guerillakrig, som begge sider er ansvarlige for, sagde han.

Pavens bemærkninger har udløst et ramaskrig og en sand brandstorm i de tyske medier, for her er "nederlaget" til Ukraine langt fra anerkendt eller accepteret som en realitet. Bemærk også, at kansler Scholz netop har mødtes med pave Frans den 2. marts, hvor både Ukraine og Israel/Gaza-konflikten ifølge Scholz blev gennemgået. Om mødet sagde Scholz: "Jeg er

meget taknemmelig for den omfattende samtale med paven,” og at de havde diskuteret, “hvordan vi kan sikre fred og sikkerhed i vores verden.”

Uddrag af interviewet er blevet bragt i Tyskland af Berliner Zeitung

Foto: Wikimedia Commons

NATO's ledere har rent mentalt forladt virkeligheden – hvad bliver det nye paradigme?

Den 7. marts 2024 (EIRNS) – Hvis du tror, at eliten i NATO har mistet forstanden, så har du ret! Men deres fantasier bringer hele verden i fare ved at bringe os på randen af en atomkonflikt og til civilisationens vanære.

Tyske generaler bliver afsløret i et telefonmøde, hvor de diskuterer leveringen af langtrækkende missiler til Ukraine og brugen af dem, i en stor salve, til at ødelægge Krim-broen, den længste i Europa. Der opstår en skandale omkring den manglende sikkerhed omkring opkaldet, mens konsekvenserne af et NATO-angreb på en vigtig del af den russiske infrastruktur bliver ignoreret, som om Rusland altid bluffer og ikke har nogen “røde linjer”.

En mere præcis præsentation af virkeligheden kom på russisk tv, hvor værten for et ugentligt nyhedsprogram stillede

spørgsmålet: "Hvilken bro eller hvilke broer ville vi være nødt til at ødelægge i Tyskland for at kunne gøre tilstrækkelig gengæld for de skader, der ville blive forårsaget i tilfælde af et angreb med tyske Taurus-missiler på vores Krim-bro?" Ville det være Femern Sund-broen i Østersøen, den meget benyttede Hohenzollern jernbanebro i Köln eller Magdeburg-broen over Elben?

Wall Street Journal har fremlagt en ny bekræftelse af status for fredsforhandlingerne for Ukraine tilbage i april 2022: Begge sider havde givet betydelige indrømmelser, der var store områder, hvor der kunne forhandles om en løsning, og nogle af de sværere specifikke spørgsmål var blevet identificeret og var under diskussion. En mulighed for at afslutte konflikten næsten lige så hurtigt, som den begyndte, var inden for rækkevidde! Men den blev afvist – ikke af Ukraine, men af dets NATO-herrer, personificeret ved den tidligere britiske premierminister Boris Johnson, som ude af sig selv fløj til Ukraine for at forhindre en hurtig afslutning på NATO's lange krig mod Rusland.

Sydafrika har fremsat en ny hasteanmodning til Den Internationale Domstol (ICJ) om at træffe yderligere foranstaltninger for at stoppe folkemordet i Gaza, hvor befolkningen er begyndt at sulte ihjel med en hastighed, der, hvis der ikke gøres noget, vil stige, ikke lineært, men eksponentielt. Israel udviser foragt for Verdensdomstolen og dens kendelse fra 26. januar 2024, og nye krav er nødvendige. "Alle deltagere i konflikten skal sikre, at alle kampe og fjendtligheder stopper øjeblikkeligt, og at alle gidsler og tilbageholdte løslades øjeblikkeligt," lyder den første af de foranstaltninger, som Sydafrika beder ICJ om at pålægge. Israel vil blive opfordret til at afslutte de militære operationer i Gaza, ophæve blokaden og levere tilstrækkelig humanitær bistand, herunder mad, vand, brændstof, husly, tøj og sanitet samt medicinsk udstyr.

Tidligere på ugen skrev UNRWA, FN's agentur for

palæstinensiske flygtninge: "Forfærdelige rapporter bekræfter, at mindst 10 børn er døde af underernæring i Gaza bare i løbet af de sidste par dage. Disse dødsfald er menneskeskabte, forudsigelige og kunne helt have været undgået. Gaza er blevet helvede på jord. Hvornår vil verden sige 'nok'?"

Ja, hvornår vil verden sige "nok"?

Og hvad vil den kræve i stedet?

En gruppe pensionerede franske militærofficerer har krævet våbenhvile, og det samme har den kinesiske udenrigsminister, Wang Yi.

Med hensyn til krigen mod Rusland, som for det meste foregår på ukrainsk territorium, er man i de etablerede tidsskrifter tvunget til at komme med milde opfordringer til en forhandlingsløsning i Ukraine.

Men hvilket paradigme skal etableres for at gøre denne helt rimelige politik automatisk? Under hvilket begrebsmæssigt regime ville der ikke være behov for massive folkelige opstande for fred?

Et tidligere medlem af det danske og europæiske parlament har støttet Schiller Instituttets underskriftsindsamling for LaRouches Oase-plan, som, sammen med underskriftsindsamlingen for det Globale Nord til at diskutere Helga Zepp-LaRouches Ti principper for en ny international sikkerheds- og Udviklingsarkitektur, anviser en vej frem, et nyt system til at erstatte det vanvid, der dominerer så mange magtfulde korridorer i "Vesten" i dag.

Schiller Instituttet afholder en online-konference om Oase-planen den 13. april, hvortil en invitation er på vej. Og International Peace Coalition afholder et arrangement den 8. marts, der har til formål at skabe et "tiltrængt svar fra Vesten" gennem en diskussion, der involverer et helt panel af eksperter og aktivister.

Mens NATO-eliterne måske er tilfredse med at lade verden glide ned i afgrunden – mens de forfølger deres fantasier om herredømme over Rusland, Kina og enhver anden voksende nation i verden – må vi udtænke og skabe den fremtid, som menneskehedens sande natur fortjener.

Foto: CC/Rosavtodor.ru